

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatelj (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta 2. et. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ens petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Kdor se poslednji smeje . . .

Zaveden kmet na Pohorju nam je poslal sledeči članek: V amerikanskem »Slovenskem Narodu« v št. 10. sem pod naslovom »Bankrotna Avstrija« čital naslednje:

»Finančni minister Bilinski je v finančnem odseku povedal, v kakšnem žalostnem položaju se nahaja sedanja avstrijska vlada in kako se vedno bolj in bolj bliža finančnemu in političnemu bankrotu. Avstrijsko državno gospodarstvo izkazuje za leto 1910 primanjkljaj 71 mil. kron. Toda ne samo država ima primanjkljaj, tudi državljanje so popolnoma izžete in stoje več ali manj pred bankrotom. V prvi vrsti, pravi minister, bi bilo treba pokriti primanjkljaj. Predno je še isti pokrit, je minister povedal, koliko bi še potrebovala vojaška uprava. Dveletna vojaška služba bo obremenila za letnih 90 milj. K. Za nove vojašnice, utrdbe itd. zahteva vlada kar naenkrat 100 milijonov, za popravilo starejših bojnih ladij tipa »dreadnought« več nego 300 milj., za socialno zavarovanje 80 do 90 milijonov. Ko so vladne stranke slišale te vladne zahteve, so se kar zgrozile. Še bolj pa so se morali zgražati itak že popolnoma izsesani davkoplačevalci. Potem se nikakor ne čudimo, da avstrijsko prebivalstvo, v prvi vrsti kmečki in delavski stan, kar trumoma zapušča svojo žalostno domovino.«

Ko človek to čita ter se ozre nekoliko po svoji domovini in vidi, kako je zavladalo med duhovščino in nje slepimi ovčicami pravo telečje veselje nad zmago vladnega kandidata dr. Verstovška v gornjegrajskem, slovenjegrajskem, šoštanjskem in marnberšem okraju, mora se poleg pomilovanja nad toliko zaslepljenostjo volilcev v resnici razsrditi. Ta jeza je opravičena tem bolj, ker se je dobil v sredi teh volilcev neodvisen kandidat, ki je bil pripravljen zastopati kot kmet kmečke in delavske koristi, katerega pa so, naščuvani od skrivnih drž. policajev, kmetje in davkoplačevalci zavrgli ter rajši skazali svoje zaupanje vladnemu poslancu, ki bo na vse vladne zgornj navedene zahteve z veseljem in prisiljen kimal, davkoplačevalci pa bodo plačevali in kazali pri tem davkarjem svoje žuljeve roke. Ves izgovor, da se gre za vero in za versko navdušene-

ga kandidata, radi katerega je treba poriniti »liberalca« v kot, so zgolj pretveza, s katero se da dobro kaliti voda, da se potem da v nji dobro ribariti. Tu se ne gre za kako vero, tu se gre za temeljne pogoje obstanka mnogotisočih ljudi, katere sedanja vladna uprava izžema gmotno do bele kosti, in kateri hočejo vsaj ob času volitev spregovoriti svojo resno besedo, svojo tožbo zoper pritisk, kar pa jim zopet tajna policija, iz vseh mogočih jaslji zoba-joča duhovščina, na vse mogoče načine zabranjuje. Kjer se pa gre za biti ali ne biti tisočih, ond je pač telečje veselje nad zmago vladnega pristaša naravnost neumestno in reči smemo, da si g. dr. Verstovšek s svojimi širokoustnimi obljubami, s katerimi je vabil pristaše pred volitvijo k sebi, nikakor ni postlal na rožicah. Že iz dejstva samega, da mu navzlic pritisku in strašilu od vseh mogočih strani 1878 volilcev ni dalo svojega glasu, moral bi spoznati, da so mu ti že podpisali nezaupnico in mu s tem celo odvzeli pravico, da bi v njihovem imenu v državnem zboru prikimal k vladnim zahtevam.

V svojem glasilu »Straži« je sicer zmagovalito pisal, da bodo za Kaca glasovali samo **tolovaji, šnopsarji in liberalci**, toda zdaj se je menda prepričal, da je teh »tolovajev« in »šnopsarjev« dovolj lepo število, in da jih ne bo tako lahko ugnati v kozji rog. Radi tega je v novejši številki omenjenega lista jadikoval, da bo na zelenem Pohorju treba še obilno pouka, predno se bo ljudstvo otrelo »liberalizmu« in se poprijelo lažnjih kmečkih prijateljev njegovega kova. Na to jadikovanje odgovorimo mi volilci g. Kaca naravnost, da je za ta obljubljeni pouk lepo zahvaljujemo, kajti toliko zdravega razuma imamo že od Boga samega, da ločimo sami prijatelja od sovražnika, resnicoljuba od lažnjivca, ki veže otrobe, da se že uro daleč kadi od njega. Ako imajo kakega pouka odveč, naj ga prinesejo svojim pristašem, stanujočim po farovžih in mežnarjih, ki sicer vedo veliko povedati o pohujšanju ljudstva, pri tem pa popolnoma pozabijo, da riba smrdi pri glavi, da pohujšanje prihaja v največji meri od do mozga spridenega duhovščine. Kje se dandanašnji bolj pijančuje, nečistuje, goljufa in izgovarja božje ime po nevrednem, kakor po naših farovžih? Pisatelj teh vrstic ima to nesrečo, da stanuje v okolici,

v kateri je še nedolgo tega bil župnik odpeljan v norišnico radi pijančevanja in nečistosti; drugi si je v stanu pijanosti hotel sam vzeti življenje, tretji se ga je navlekel tako, da si je zlomil nogo, četrti zopet govori v pijanosti take reči, da bi se jih sramoval celo najsurovejši vlačugar. Ti vsi so pri volitvi seveda delovali za »vero« in »vernega« kandidata dr. Verstovška; da ima ta takšne pristaše, k temu mu zares gratuliramo. Pa še druge pristaše, ali bolje kólovodje svoje stranke ima, o katerih grehah smo iz krščanske potrpežljivosti doslej molčali, radi katerih mu še bolj gratuliramo. So ljudje, ki spadajo naravnost v kriminal! Tudi jako velike prijatelje delavstva ima v svojih vrstah. Ker pa bi utegnil kdo povprašati, kako in kje je kaj takega, povemo naravnost: Ti možakarji stanujejo v občini Ribnici na Pohorju. Navzlic vsemu svojemu bobnanju so spravili za svojega kandidata komaj 20 glasov, dočim jih je dobil neodvisni kandidat 81.

Občinski odbor ribniški, sestojč skor iz samih hudih kleriklancev, se je pred dvema letoma tako navzel duha napuha, da je hotel sam izdelovati postave. Ker ni vedel nič boljšega iz ljubezni do trpečega delavskega stanu, je sklenil za domačo občino neko postavo, oziroma tarifo, glasom katere revni dninar ne bi smel zaslužiti pri napornem delu ob hrani več nega 60 v na dan, ob svoji hrani pa 1 K 20 v. Revna dninarica bi imela dobiti ob hrani 30 v, pri svoji hrani pa 60 v na dan, brez ozira na to, ali je mogoče človeku pri tej plači v času sedanje draginje živeti ali ne. To tarifo, podpisano od peterih odbornikov, so dali nabiti na zid novo pozidane občinske hiše in vrhu tega so še obč. slugi naročili, naj to tarifo pred cerkvijo javno izkličje. Temu pa se je na nasvet nekoga pametnega človeka poslednji uprl, ker je predobro znal, da bi takšno zapostavljenost in odiranje delavstva povzročilo ogenj v strehi. Nekdo pa tudi ni bil len ter je dotično tarifo strgal raz zida in jo poslal c. okr. glavarju v Slovenjgradec, ki je dotičnih pet občinskih odbornikov kaznoval, pravijo, za 2000 K globe. Tu se je torej c. kr. okr. glavar moral potegniti za koristi slov. trpina delavca in tem preklicanim klerikalcem v Ribnici povedati, da je v Evropi sužnost prepovedana, da je tudi revni delavec človek, s katerim morajo tudi oholi svetohlinci kle-

LISTEK.

Pri teti.

Spisala L. J.

Davno, davno že je minula doba, ko sem hodila k teti na počitnice. Takrat sem pohajala še šolo in nosila kratka krilca, a zdaj mi sive že ob sencih lasje. —

Prijetni spomini mi vstajajo še zdaj v duši, če se zazrem v ono brezskrbno mladostno dobo. —

Imela me je teta rada, skoro bolj kakor lastno deco. Seveda da je včasih brusila nad menoj jeziček, a zamerila ji nisem, ona pa mi je vselej odpustila vse razposajenosti in hudomušnosti, ki sem ji jih prizadajala.

Najprisrčnejši spomini so pač spomini zadnjih počitnic, ki sem jih prebila pri nji.

Ni se še končala šola, že dobim od nje prijazno povabilo za počitnice. Cel mesec poprej sem ga že nestrpno pričakovala. Vedela sem dobro, da ga dobim, čeravno mi je koncem vsacih počitnic svečano zatrejevala, da me ne povabi nikdar več, češ, da ji povzročam samo jezo.

Vesela sem vrgla raztrgane knjige v kot in nekega krasnega julijskega dne me je odpeljal vlak k nji.

Cela tropa me je pričakovala na kolodvoru, me poljubovala in objemala, kakor bi prišla najmanj iz Amerike.

Ko smo se navečerjali in porazgovorili, me je peljala teta v sobico. Bila sem isti dan nenavadno resna. Ko sem ji končno poljubila roko in ji želela: »Lahko noč, pa sladko spavaj, teta!« mi je stisnila roko, rekoč: »Vidim, da nisi več tako prismuknjena kakor prejšnja leta.«

Nisem ji odgovorila na to ostro opazko, a sklenila sem, se maščevati za to besedo, ne enkrat, ampak vselej, kadar bo nanesla prilika.

Drugo jutro se potuhnem pod odejo, ko je prišla pogledat v mojo sobo. Ko sem čutila, da je odšla v kuhinjo v pritličje, skočim hitro iz postelje in smuknem v njeno sobo. Iskat sem šla maščevalnega orodja.

Ogledam si sobo. Vse kot prejšnja leta! Na mizi so bile postavljene steklenice in stekleničice natanko po velikosti. Nosile so znamenite napise, kakor: Hofmanove kapljice, Želodčne kapljice in Bog ve, kaj še vse.

To mi je bilo že napoti. Iz vsake steklenice in stekleničice izlijem skozi okno nekako polovico, ki sem jo hotela nadomestiti z vodo. Toda, glej, spaka! Nič ni bilo čiste vode. Ne premišljujem dolgo, ampak hitro se poslužim vode, ki je poprej služila teti za umivanje in po kateri so še plaval mehurčki dišečega mila. »Prvo maščevanje!« si mislim in odidem.

Po obedu je bilo teti slabo. Pripomniti moram, da bi bilo meni tudi, če bi snedla vrhu juhe, mesa in dveh prikuh še celega nadevanega goloba skoro s kostmi vred in polno skledo solate.

Pošlje me, naj ji prinesem želodčnih kapljic. Kane jih na sladkor. »Pfuj, pfuj! Kakšno pa je to! Nekdo me hoče zastrupiti! Telefonirala bom po zdravnika!« je skoro kričala.

Poskušali smo drug za drugim kapljice na sladkorju — jaz sem ga vselej previdno spustila za srajco — naposled reče bratranec: »Kapljice so gotovo že stare in so se ti pokvarile.« Vsi smo mu enoglasno pritrdjevali in ostalo je vse mirno, le teta je še cel popoldan in večer rentočila. Umolknila je še le, ko je dekla — na mojo grozno žalost — vse steklenice znosila za drvarnico. Teta je namreč še vedno trdila, da jo hoče zlobna roka zastrupiti.

Drugo jutro je bil moj prvi izprehod zopet v njeno sobo. To pot pogledam v nočno omarico. Škatljica pri škatljici z različnimi napisi! Največjo pozornost so zbudile v meni odvajalne kroglice. Skrijem jih nekaj v žep in jo mahnem v kuhinjo.

Mirno in resno sva se pogovarjale; med tem je ona kuhala in se vmes krepila s pivom. Meni seveda

ni privoščila niti kapljice, češ, da se ne smem privaditi pijači.

Nestrpno sem čakala, da bi zginila za trenotek iz kuhinje; kajti že zdavno sem imela načrt izgotovljen.

In res! Le za trenotek je šla v jedilnico, a jaz sem že spustila kroglice v čašo.

Pri obedu nam je jokaje pripovedovala svojo nesrečo, in vzrok je prpisovala še nesrečnim kapljicam. Stric pa ji reče resno: »Mama, kapljice ti danes niso mogle več škodovati, pač pa je bilo morda pivo premrzlo.«

Tedaj pristavim hitro: »Da, teta, res ti mora pivo škodovati, saj ga moja mama tudi samo radi tega ne sme piti.«

Nekaj je še godrnjala, a jaz si mislim: »To sem dobro storila.«

Nekaj dni sem mirovala. Navadno sem preležala in prespala ves dopoldan. Popoldne sem se potikala po gosto zaraslem vrtu, ki je mejil na Savinjo. Večidel sem bila kar v kopalni obleki. Kadar mi je prihajalo vroče, skočila sem v vodo, potem sem se posušila in pogrela na solcu, nato pa sem šla ležat med smreke, kjer sem čitala in pušila kakor turški paša.

Ko sem se nekoč ravno zopet mučila s plavanjem, jo zagledam pri oknu. Brez daljnih pomislekov začnem kričati na vse grlo na pomoč. Nalašč pa sem večkrat izginila pod vodo. Kakor bi padla iz jasnega neba, je že stala ob vodi in vzkliknila: »Za božjo voljo, Draga, kaj pa je?«

»O, nič, tetka! Mokra bom prišla iz vode«, ji odvrnem smehljaje.

Predno pa je še mogla odpreti usta, sem jo že objemala in poljubovala.

Zdaj pa je vsplamtela v nji jeza: »Poglej me, kakšna sem zdaj! Vsa sem blatna in mokra in ni četrte ure, kar sem se preoblekla.«

Ne meneč se za njeno jezo, skočim bliskoma nazaj v vodo in zapojem:

Kaj nam pa morejo, morejo, morejo, če smo veseli!

rikalci ravnati po človeško. Radi takih pristašev že moramo novo izvoljenemu drž. poslancu še enkrat gratulirati, kajti za klerikalno gardo je vse dobro; mi prosti volilci se takih izžemalcev in prijateljev ljudstva naravnost sramujemo. Kar torej piše »Str.« o obnašanju liberalcev, češ da obračajo svoje oči proti nebu in se delajo navidezno pobožne, je naravnost hudobna laž, kajti tako klečeplaživo in hinavščino poznajo samo klerikalci v najobilnejši meri, radi česar naj sede sedaj, po volitvi, ko so pokazali svoje lepe lastnosti in ljubezen do bližnjega, prav tiho, kajti Pohorci so že takšni ljudje, da ni varno ž njimi zobati črešenj, in šal, bodisi tudi klerikalnih, niti ne poznajo. Saj ta tri leta, ko se meni g. dr. Verstovšek lesketati na z nasiljem pridobljenem poslaniškem sedežu, bodo kmalu minila, volilci bodo med tem časom spoznali, koliko jim je koristila izvolitev vladnega lakaja, in on, ki meni, da je sedaj »hoch«, pade lahko ob tem času proketo »nieder«. Radi tega je dolžnost vseh zavednih volilcev teh zgoraj navedenih okrajev, da na sleherni korak zasledujejo delovanje tega po duhovniški milosti izvoljenega poslanca in ga tudi v vsakem slučaju pozovejo na račun, da ga bo čez tri leta minila skomina, ponujati se za poslanca volilcem v okraju, kjer je prebivalstvo že itak preobloženo z različnimi davki in kjer potrebujejo nujno z a g o v o r n i k a, ne pa vladnega kimovca, kakoršen je bil in ostane po klerikalni milosti izvoljeni poslanec dr. Karl Verstovšek.

Volitve v celjski okoliški občini.

O tem se je že mnogo govorilo in pisalo, kakor je naravno, akoravno časniški članki tu ne morejo ničesar pomagati. 10. tm. se je pa o bližajočih se volitvah resno govorilo. Izrekli so svojo voljo zastopniki te obsežne občine. V natlačeno polni sejni dvorani na Bregu se je vršil 10. tm. pop. pod predsedstvom dr. Jurja Hrašovca shod zaupnikov, ki bi naj določili skupno imenik bodočih odbornikov občinskega zastopa. Sprejel se je končno soglasno kompromisni predlog, ter se je postavilo 30 kandidatov za odbor in 15 namestnikov.

Letošnje volitve v ta zastop so tem važnejše, ker so nemški Celjani zastavili v zvezi z vladno vse svoje moči, da bi spravili v okoliški občinski zastop svoje kreature. V kratkem se bode morala v Celju zvišati vodna doklada od 6 na 8 odstotkov, najemninski novčič znaša že danes deset odstotkov. V ta namen odpade ne oziraje se na direktni najemninski davek in na deželne, okrajne in občinske doklade na vsakih 100 kron kosmatega dohodka iz najemnine 20 kron za celjsko mestno blagajno. Zato vse beži iz Celja, skoro polovica hiš v Celju kaže na vratih tablice, s katerimi se ponujajo prazna stanovanja. — Pred tremi leti si se še moral čutiti srečnega, če si v Celju sploh stanovanje mogel dobiti. Naravno je, da v teh razmerah nemškonacionalna klika v Celju išče nove vire dohodkov v celjski okolici. Dr. Zanger je še nedavno prosil velikodušne Nemce v nemškem cesarstvu, naj darujejo 2 milijona za Celje, ker je Celje sicer za nemstvo izgubljeno. Toda mož, ki bi nabral za celjske Nemce 2 milijona, se ne oglasi. Kajti kdo bi hotel onečastiti svoje ime za polnjenje žepov celjskim renegatom? Zato naj pomaga kmečko ljudstvo celjske okolice. Slepništvo in pijača naj pomagata k zmagi. Tovarni Westen je naznanil naenkrat letos za tri svoje uslužbenke take dohodke, da se jim je predpisal večji davek nego največjim pesestnikom celjske okolice. Na podlagi tega sleparstva so sklenili Nemci število svojih volilcev v prvem razredu pomnožiti. Tudi vlada je obljubila po-

Obrnila se je in odšla, kimaje z glavo. Zvečer je stresala zopet svojo jezo nad menoj. Molče sem odšla spat kar brez večerje. Nadomestila pa sem si jo s sardinami, ki jih je imela pripravljene na nočni omarici za priboljšek. Da je bila radi tega jezna, sem čula še v posteljo. Razumela sicer nisem drugega, le stokrat sem gotovo slišala: »Sardine, pa sardine.«

Ponoči sem sklenila, da bom mirovala odslej. A prišlo je drugače že čez nekaj dni.

Povabila me je s seboj v Celje, kamor se namerava peljati nakupovat obleko. Kdo je bil bolj srečen kot jaz. Ledena kava ali dva velika sladoleda sta mi zagotovljena. Oblečem se v najlepšo obleko in si ravno zadovoljno pripenjam pred ogledalom na glavo slamnik, ko se spomnim svojega umazanega solnčnika. Obraz se mi stemni in iz prsi se mi izvije globok vzdih: »Moj Bog, ta solnčnik! Štiri poletja ga vlačim s seboj v petek in svetek. Ni čuda, če že kaže vseh šest reber. Čakaj tetka, mama ga mi ni hotela kupiti, ga boš pa ti! Dobro, da mi je ta misel šnila v glavo!«

Skočim prva na voz, se odenem čez noge, pod odejo pa previdno nastavim teti solnčnik. In res! Komaj stopi na voz — rrrsk — zlomljena je bila palica.

Hu, kaj sem jih morala preslišati. Še danes mi zveni po ušesih: »Ti nemarna punca ti! Kmalu bi si zlomila nogo, ali še celo ubila bi se lahko. Ti nepreviden, nepremišljen otrok ti!«

Tako in enako me je oštevala vso pot. Jaz sem molčala, le včasih sem si otrla iz oči solze, ki pa so izhajale Bog sam nebeški ve odkod. Gotovo pa so ganile njeno rahločutno srce, kajti v prvi prodajalni mi je kupila krasen solnčnik.

Tudi ta manever se mi je torej posrečil.

Isti dan si je kupila tudi krásno bluzo. Že zdavno sem si želela enake in zato sem ji jo zavidala. Pa moja premetena glava je našla tudi zdaj pravo pot do cilja.

Dalje prihodnjč.

moč na stroške slovenskega ljudstva. Že mesec dni vnaprej je poročalo nemško časopisje, da bode okr. glavarstvo ustreglo, vsem nemškim pritožbam, kar se je čez mesec dni res točno zgodilo. Komisar dr. Breschar, ki je vse to odredil, dobi plačilo v tem, da se ga pokliče v ministerstvo, dočim bi na njegovo mesto kot vodja okrajnega zastopa prišel zagrozen nemškutar iz Savinske doline. Za pijačo in za agitacijo je pa »Südmarka« poslala 20.000 kron. Priredila se je cela vrsta nemškonacionalnih turnarskih in veteranskih slavnostij v Celju, sokolski izlet v Gaberje se pa šikanira. Zoper okoliškega občinskega tajnika se je iz ničevih vzrokov izposlovala kazenska preiskava zaradi hudodelstva zlorabe uradne oblasti, ki se je pa morala kot neutemljena takoj ustaviti. V sled ovadbe dr. Ambroschitzve kliče je nemški deželni odbor očredil preiskavo občinske blagajne, ki se je pa našla v najvzornejšem redu. V vseh nemškutarskih celjskih in okoliških gostilnah je že zboroval ali dr. Ambroschitz z Dergancem, ali Rakusch z mladim Zamorcem. S časopisnimi racami so preslepili Nemci povrh celo del slovenskega časopisja k malodušnim jeremijadam.

Toda pri nedeljskem zborovanju slovenskih zaupnih mož volilcev se je izkazalo, da v a t a s t r e š i l a na slovensko volilstvo niso napravila onega utisa, kakor so sanjali celjski škrici. Po pretresenju imenika volilcev, katerih šteje občina blizu 1000, smo prišli do prepričanja, da je Slovincem mogoča zmaga kljub vsem težavam celo v vseh treh razredih. Neri naskok se bode sramotno ponesrečil. Slovenci bodo dr. Ambroschitzu in Dergancu dokazali, da niso zajci in da se ne dajo kupiti niti za »Südmarkine« groše niti za mestno človeško blato niti za šefane piva. Razpoloženje med slovenskim volilstvom je izvrstno. Ravno ničvrednost ljudij, ki vodijo agitacijo zoper najvplivnejše moke celjske okolice, je vzbudila še večjo odločnost in požrtvovalnost na naši strani. Izvršili so se povsod agitacijski shodi, ki se sicer niso naznanili nezadovoljnemu slovenskemu časopisju, ki so pa ljudstvu zadostno oči odprli. Sedaj in sicer še popolnoma pravočasno se je uvedla podrobna agitacija za udeležbo pri volitvah, ktere se bodo vršile takrat, kadar bomo mi hoteli in ne kadar bode hotel puklasti zastopnik »Südmarka« in nemškega narodnega sveta. Narodna stranka se poda za skupno določene slovenske kandidate z vso močjo v volilno bitko zoper celjsko mestno kliko. Na delo! Celjska okoliška občina bode ohranila tudi po svojem zastopstvu slovensko lice. Vsi obziri na stran, drzni naskok naših narodnih in gospodarskih sovražnikov se mora sijajno odbiti.

Iz političnega sveta.

»Slovenska Straža«, tako se imenuje »narodnoobrambno« društvo, ki so ga osnovali minolo nedeljo klerikalci proti Ciril-Metodovi družbi. Za patrona so si izposodili sv. Cir. in Metoda. Ne rečemo danes nič ne proti ne za: čakali bomo in sodili klerikalce tudi na tem polju po njih — delu.

V nemški krščanskosocialni stranki, katere vodja je bil umrl dr. Lueger in ki je vzor našim slovenskim klerikalcem, je začelo grdo smrdeti. Odkrile so se stvari, ki se gnusijo poštemu človeku: eden prvoboriteljev stranke, desna roka dr. Luegerja, Axmann, državni poslanec in bogve kaj še vse, je iz stranke izstopil, ker se ga dolži, da je svoj čas pokradel 35.000 K. Tudi enemu drugemu voditelju dr. Geßmannu se očitajo enako umazane reči. Istotako poslancu Bielohlawku. Torej pošten smrad. In to so vzori naših klerikalcev! Povej mi, s kom občuješ itd. ...

Angleški državni zbor je zavrgel predlogo, da bi tudi ženske imele volilno pravico v državni zbor.

Desetletnico je slavil ptujski »Štajerc« 1. t. m. Ob tej priliki je Linhart nabasal v »slavnostno« številko toliko baharije in oslarije, da smo se čudili. — Več resnosti in treznosti smo Linhartu v kljub njegovi politični neznačajnosti še vseeno pripisovali. Sedaj je pa tudi to »fuč«! Da bi na Linhartove neumnosti odgovarjali, bi mu skazali veliko preveč časti. Zato pribijemo samo, kar je isti Linhart napisal o »Štajercu« v nemškem listu »Grazer Tagblatt«: »Štajerc« je v bindišarskem jeziku pisan nemškonacionalni list! In dalje pravi: »Štajerc« stane spodnještajersko nemstvo veliko žrtve. Vendar enkrat odkrito priznanje. Seveda v »Štajercu« Linhart tega ne bo povedal. Glede hinavščine in sleparjenja ljudstva si Štajercijanci in klerikalci podajajo roke. Žal, da jim kmetje nasedajo!

Zopet zarota na Turškem? V Carigradu so zasledili tajno zaroto zoper sedanjo mladoturško vladno. Vodje so bili nekateri prištaši prejšnje staroturške vlade.

Slovanški shod, na katerem so bili navzoči zastopniki vseh slovanskih narodov, se je vršil minoli teden v Sofiji na Bolgarskem. Govorilo se je o razmerah slovanskih narodov, o tem, kako bi se ti gospodarsko in kulturno zbližali in kako bi naj skupno delali za napredek Slovanstva. Prihodnji tak shod bo l. 1912. v Pragi.

Beležke.

Štajerski deželni zbor bode z drugimi dež. zbori vred najbrže sklican koncem septembra na štiri do pettedensko zasedanje. Opozarjamo na to dejstvo naše klerikalne rodoljube, da še pravočasno pripravijo narodno javnost za svojo »zmago«. Najboljše sredstvo bo izgovor, da so žalostnega poraza pri deželnozborski obstrukciji krivi liberalci. Se-

veda ne garantiramo, da bi pametni ljudje temu izgovoru verjeli; ali izobraženi fajmoštri, kuharice in mežnarji gotovo in to je dandanes glavna stvar.

Spodnještaj. okrajni zastop pred upravnim sodiščem. Upravno sodišče se je pred dnevi ukvarjalo z veljavnostjo volitev in sestave ptujskega in laškega okrajnega zastopa. Pri ptujskem se gre za sledečo zadevo: Ker so vsled izdaje in nemarnosti nekaterih slov. veleposestnikov v veleposestniški skupini zmagali Nemci, je hotel občinski zastop na Ptujski gori preprečiti po znanih vzgledih v Brežicah in drugod sestavo okrajnega zastopa s tem, da bi ne izvolil zastopnika iz Ptujske gore v zastop. Isti dan, ko je bila volitev v seji gorskega obč. odbora na dnevnem redu, je izostalo 10 narodnih obč. odbornikov, torej večina; prišli so le renegati in izvolili dasi niso bili sklepčni, zastopnika Ptujske gore v okrajni zastop. Tega neveljavno izvoljenega zastopnika pa je okr. zastop vendarle vzel v svojo sredo in se koustituiral. Proti takemu nepostavnemu postopanju so se pritožili sedaj že pokojni Jože Zelenik in tt. ter Jože Topolovec in tt. — Drugi slučaj se tiče laškega okrajnega zastopa. Tam se niso udeležili volitev zastopnikov kmečkih občin razun dveh vsi volilni možje. Ta dva, ki seveda niti nista mogla tvoriti postavne štiričlanske komisije, sta na to izvolila vse zastopnike kmečkih občin, kar je tudi plenum nemškutarskega okr. zastopa v Laški trgu brez vseh pomislekov odobril. Proti temu se je pritožil g. Roš in tt. Slovenski pritožence je zastopal odvetnik dr. Lapajne. Sodba do razglašena zaradi sodnijskih počitnic še le 8. novembra.

Koliko je stal Luegerjev pogreb? V zadnji seji dunajskega obč. sveta je bil predložen račun za pogreb umrlega dunajskega župana dr. Luegerja. Znaša samo — 69.000 K. Malo, kaj?

V štiristo odlikovanj se bode razdelilo 18. avg., ob priliki cesarjeve osemdesetletnice, vendar samo takim osebam, ki so si pridobile zaslug za obče koristne in človekoljubne namene.

Načelstvo Zadrúžne Zveze v Celju je v sredo, dne 7. t. m. odpustilo iz službe Zadrúžne Zveze dosedanega ravnatelja g. Franjo Jošta. Kakor smo že poročali, je g. Jošt stopil v klerikalno službo.

V Slovensčina v »studentenhajmih«. Ne le v Ptuju temveč tudi v Celju so se studentenhejmovci minulo leto pridno učili slovenski. Slovenski tečaj, katerega je imel v studentenhejmu Zmrešchegg iz Štor, je obiskovalo 41 učencev.

Letna za sadje in grozdje. Slovenske gorice in Haloze obetajo glede sadja prav mali pridelek. Za prodajo ne bode nič, za domačo rabo tu pa tam ne kaj malega. Ko je bilo grozdje v cvetu, je vedno deževalo. Jagodje na grozdju je različno, neenako razvito. To ne more dati dobrega pridelka, če bi vreme sicer ugajalo. Škropljenje se je zakasnilo; sedaj pa že nastopa strupena rosa! Dosti se je pričakovalo, izpolnilo se bode malo!

Dva klerikalna junaka. Iz Maribora se nam poroča: 19 letni tajnik Kmečke in krščansko-socialne zveze v Mariboru Ignac Šimonc, je sprejel od kaplana Janeza Kocipra znesek 250 K, s katerimi je imel plačati »Sražina« urednika Franca Žebota in Leopolda Kempela. Šimonc pa si je pridržal ta denar in je napravil z njim v spremstvu neke »ljubice lepe« zabaven zlet proti Pragerskemu. Med potjo pa je dekle nekje zastavil in se peljal čez Celje v Zagreb, Reko in Trst ter končno v Ljubljano, kjer ga je dosegla roka pravice. Šimonc, bivši hlapec v škofovem deškem semenišču, je imel kot tajnik kmečke zveze mesečno 60 kron plače. Bil je obsojen v Mariboru na tri mesece težke ječe, s postom vsakih 14 dni. — Istotako je bil obsojen v Ljubljani krščansko-socialni mladenič Janez Štuhec iz Murščaka pri Ljutomeru na večmesečno ječo, ker si je z imenom ljubljanskega škofa Antona Bonaventure hotel po župniščih nagoljufati z lažnjivimi pismi denarja in je tudi ponarejal menice. Moža dobro poznajo v gornjeradgorskem okraju, kjer je bil svoj čas hud agitator za Roškarja in se je odlikoval po skrajno hujskajočih nastopih na klerikalnih shodih. Učil se je v Ljubljani za klerikalnega zadrugarja.

Iz finančne službe. Colniško skušnjo v Inomestu je napravil s prav dobrim uspehom c. kr. fin. nadpaznik g. Jože Lužar iz Maribora. Za definitivnega finančnega nadpaznika je imenovan provizorični nadpaznik g. Jakob Kaiser v Ptuju. Premeščeni so: gg. nadpaznika Ignac Horvat iz Celja v Brežice, Ivan Dren iz Brežic v Šmarje, paznika Franjo Drog iz Šmarja v Brežice in Alojz Ermenc iz Radgone v Ljutomer.

Nemška deželna zveza požarnih bramb bo imela svoj redni letni občni zbor dne 4. sept. v Ptuju. — Slovenskim požarnim brambam, ki se še vesijo Nemcem in renegatom v tej zvezi na škrice, bodi povedano, da se je sklenilo v seji društvenega vodstva dne 4. julija, nabirati že za drugih 2 tisoč kron v prid nemškemu Schulvereinu. Ali je še treba kaj dostavljati?

v **Kako se iz vere norec delajo.** Neki zabiti kferikalni petelin iz rogaškega okraja je bil kot romar te dni na Trsatu in je nazaj grede poslal našemu somišljeniku karto sledeče vsebine: „Pošiljam Ti karto iz Postojne, od Trsata Ti ne smem, ker si liberalce, ker se Marija ne ozira na liberalce... Danes — brez pripombe! Prihodnjič si bomo tega Marijinega „ljubljenca“ bolj natanko pogledali.

Prebivalstvo v Zagrebu. Pri zadnjem ljudskem štetju l. 1900 je imel Zagreb 61.000 prebivalcev, danes jih ima 86.000.

Celjski okraj.

Kvišku zavedni Slovenci in Slovenke! Pohitite v nedeljo dne 17. t. m. v Žalec na veliko jubilejno Ciril in Metodovo slavnost! Začetek ob 4. uri pop. Vstopnina samo 40 vin. Tu v osrčju naše prekrasne Savinske doline si dajmo sestanek vsi, ki ljubimo našo slovensko zemljo, naš mili slovenski rod. Tekmujte zavedne savinske vasi, katera bo mnogoštevilneje zastopana, pridi slovensko razumnštvo od blizu in daleč in strnimo se vsi v velik slovenski tabbor z geslom: »Mal položi dar domu na oltar«. Vse je poskrbljeno, da se slavnost lahko vrši v velikem slogu. Tudi za slučaj neugodnega vremena je v velikanski dvorani in drugih prostorih pri Virantu dovolj zavetja za veliko množico ljudstva. Pri koncertu sodeluje polnoštevilna celjska narodna godba in nastopili bodo pevski zbori iz Griž, Št. Pavla, Petrovč, Vranskega, Žalca itd. Tiskan podrobni vspored koncerta bo na razpolago na slavnostnem prostoru. Skrbljivo je za živahno ljudsko razveseljevanje. Nad 50 brhkih Savinčank bo sodelovalo v šotorih, v katerih bo na ponudbo raznovrstnih jestvin, izbornih pijač, lepih dobrot, duhtečih cvetk, Ciril in Metodove krame itd. Naglašamo, da bodo cene čimnajtežje zmerno in izključeno bo vsako takimeno »izsesavanje«. Cenjenim gostom se bodo za vožnjo nazaj po možnosti tudi oskrbeli vozovi. Kipeče rodoljubno navdušenje, pošteno slovensko razveseljevanje mora vladati na tem velikem slavlju.

Velika sokolska slavnost v Gaberju pri Celju. Z velikim trudom in žrtvami celjskih in okoliških Slovencev se je posrečilo zgraditi na najlepšem prostoru v narodno zelo ogroženem celjskem predmestju, v Gaberju, ponosno stavbo, ki nosi na pročelju napis »Sokolski dom«. Dočim je poprej celjski »Sokol« vsled pomanjkanja dobre telovadnice le životaril in se ni mogel povspeti na višino svojega dela, so se razmere sedaj obrnile nerazumno na bolje in vsak teden se zbira po tri-, štiri- in še večkrat naraščaj celjskega in okoliškega slovenstva, da si v prostorni, krasno urejeni telovadnici krepí svoje telo po izreku: V zdravem telesu zdrava duša. Pa tudi v drugih ozirih mora postati Sokolski dom središče narodnega življenja v Gaberju, mora biti žarišče ljubezni do naroda in rodne naše grude. Velik in pomemben bo torej trenutek, ko se bo leto 14. in 15. avgusta (nedelja in praznik) slovesno otvoril Sokolski dom v Gaberju pri Celju. Je to lep zaključek 20letnega delovanja celjskega »Sokola«. Vsa bratska slovenska sokolska društva so že rade volje naznanila in obljubila svoje sodelovanje, a zastopani bodo tudi bratje Čehi, Hrvati in Srbi, da nas okrepijo in da nas navdušijo v težkem našem boju za pravo našega naroda in domovine. Pripravlja se za 14. avgust javna telovadba in velikanska ljudska slavnost v Sokolskem domu in sicer na vrtu, v dvorani in vseh razpoložljivih prostorih. Pozivamo že danes ne le vsa narodna društva, temveč vse spodnještajersko narodno občinstvo, da obišče isti dan celjske Slovence v kolikor največjem številu. Vse podrobnosti bodemo priobčevali v »Narod. Dnevniku« in vseh slovenskih listih. Geslo za 14. avgusta bodi: Vsi v Celje!

Kmetijsko zborovanje na Teharju. V nedeljo, dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne priredi Šentjurska kmetijska podružnica svoje zborovanje v Cajhnovi gostilni na Teharju s sledečim dnevnim redom: 1.) Poučno predavanje iz živinoreje in kmetijstva; predavatelj pot. uč. Goričan in strok. uč. Zidanšek. 2.) Kmetijski pogovori. 3.) Sprejem udov. 4.) Sprejem naročil na semena in gnojila. K mnogoštevilni udeležbi vabi načelnštvo kmet. podružnice v Št. Jurju ob južni železnici.

Iz Laškega trga. V petek popoldne je izbruhnil v vasi Ojstro nad Laškim veliki požar, ki je vničil sedem poslopij. Zgorelo je tudi nekaj živine. Ogenj so povzročili otroci, ki so se pod kozolcem z žveplenkami igrali. Požarna bramba je bila koj na mestu, a ni mogla ničesar rešiti, ker je bil hud veter.

v Okoliška deška šola v Celju je štela v minolem šol. letu ob začetku šol. leta 399, ob koncu pa 362 učencev. Izmed poslednjih je bilo sposobnih za višji razred, odnosno oddelek: z odličnim uspehom 76, s povoljnim 204, z nepovoljnimi 40; neredovanih ostalo je 42 učencev. Bilo pa je ob koncu šol. leta učencev: v I. a r. 40, 1. b r. 50, v II. r. 67, III. a r. 43, 3. b 44, IV. r. 93 in v V. r. 38. — Za gimnazijo se je prijavilo 12, za meščansko šolo 6 učencev. — Pončevali so na zavodu: šolski voditelj, 6 učiteljev in 2 veroučitelja.

Vojaški begunec — uzmovič. Poročali smo minuli teden, da je pobegnil od 87. pešp. v Celju

pešec Alojz Prosenjak, izučen mesarski pomočnik, doma nekje v ptujski okolici. Šel je proti Št. Jurju in tam ukradel v Šibeniku Alojzu Žafranu srebrno uro, vredno 43 kron; katero je potem prodal delavcu Vrečko za 8 kron; Alojzu Urbančiču v Št. Jakobu je ukradel telovnik in Francu Obržanu v Kalobju celo obleko. Vojaško obleko in bajonet je vrgel proč ter zginil v Obržanovi obleki neznano kam.

Gospodarski shod pri Sv. Štefanu blizu Šmarja se vrši v nedeljo 17. t. m. ob 10. uri popoldne pri Malgaju. Govorilo se bo o zatiranju peronospor, vinarstvu itd. V sinčaju lepega vremena pridejo tudi govorniki iz Celja. Vinogradniki, velike važnosti je pouk o postopanju zoper peronosporo, zato pridite v lepem številu.

Iz Dola pri Hrastniku. Minil je dan 10. julija dan slavlja in praznika, o priliki blagoslovljenja požarnobrambovske zastave. Cela svečanost in veselica se je, kakor je bilo že pričakovati obnesla jako dobro. Pribiteli so ta dan med nas naši cenjeni gosti in tovariši gasilci iz Hrastnika, Litijske, Radeč in Trbovelj. Z zadovoljstvom tudi omenimo veliko udeležbo bratov sokolov iz Hrastnika, Trbovelj in Zagorja, katere sta pozdravili na hrastniškem kolodvoru v imenu dolske pož. brambe g. V. Jurko, pri slavaloku g. K. Gnus in pred občinsko hišo pa v imenu občine g. župan Fr. Majcen. Zahvalnjemo se vsem p. t. društvom in cen. gostom, kateri so s svojo prisotnostjo ne baš malo pripomogli do popolnega uspeha prireditve. P. t. društva naj bodo uverjena, da se bo tudi dolska pož. bramba rada odzvala, kadar jo bo klicala bratska dolžnost, vrniti tudi Vam uslugo, ko ste skazali nam. Še enkrat, odkritosrčna požarnobrambovska zahvala vsem udeležencem. Na pomoč!

Trirazredna deželna meščanska šola v Celju je imela, kakor poizvemo iz njenega letošnjega izvešja, ob začetku šolskega leta 145, a ob zvršetku 128 učencev. Izmed poslednjih je bilo 57 Slovencev, 64 Nemcev (!) ter 5 drugorodcev. 92 je bilo Štajercev — iz Celja 41, iz celjske okolice 38, iz drugih šolskih okolišev 49 —, 12 Kranjcev, 4 Korošci, drugih avstrijskih deželanov 11, a inozemcev 9. — Odlikašev je bilo 7, prvi red je dobilo 101, drugi red 12, neredovan je 1. — Pouk iz slovenščine je bil obilnat za vse Slovence. Med »Nemci« se je učilo slovenskega jezika 45; poučeval jih je znani Tschmerescheg, vodja ponemčevalnice v Štorah pri Celju.

Iz Polzele. Bogati šulverein, oziroma njegovi agentje, fabriški pisarji, že odtegujejo za tukajšnje podružnico od plač, še itak slabo plačanih delavcev. Zanimivo je, da se delavce s tem naravnost prisili, češ, moraš biti ud podružnice. Tako delavci niti trdo prisluženih krajcarjev ne dobijo.

V kolodvorski restavraciji na Zidanem mostu se nahajajo na mizah »Südmarkzunder«. Opozorjamo restavraterja, kakor tudi druge faktorje na Zidanem mostu, da iste takoj odstranijo. Mi potniki se ne pustimo žaliti in izzivati od kakih privandrancev na naših slovenskih tleh.

c Iz Škofjevasi. (Klerikalci, nemčurji in kuhinjski ščurki v prijazni družbi). Ko so pri občinski volitvi v Škofjevasi klerikalci, združeni z ondotnimi nemčurji, uvideli, da jim slaba prede in so tretji razred že zgubili, zatekli so se v kuhinjo k ščurkom in so tam glasovnice popisovali volilcem, katere so jim gotovi ljudje skupaj vlačili. Tudi so že pred volilno uro, zbrani v občinski pisarni, prosili volilce kar skoz okno na cesto, naj jim pustijo glasovnice izpolniti itd.; sploh so bili ta dan zelo postrežljivi, če pa pride kak drug dan kdo na občino in prosí, da bi se mu kaj naredilo, se ga kmalu vpraša, če ie kaj »kronc« seboj prinesel. In zdaj nazadnje se pa ti ljudje, ki so pravičnost z veliko žlico jedli, še jezijo, da so naprednjaki, v gostilniški sobi, javno, le z dovoljenjem volilca kako glasovnico izpolnili; in zato so zahtevali, da bi se morala gostilna med volitvij zapreti, med temi ko je v pisarni, kjer se je volitev vršila, liter za litrom romal in menda celo na občinske stroške. Pravica nad vse!?

Zrelostnega izpita na celjski višji gimnaziji se je udeležilo 33 abiturijentov, med njimi samo 13 Slovencev. Zrelostni izpit so napravili vsi razen dveh. Letos je delala prvič na celjski višji gimnaziji zrelostni izpit ženska in sicer gospdč. Vanda Smolej, katere ga je tudi z dobrim vspehom prestala.

Radeckijev veteran. Umrl je v vasi Ravne nad Hrastnikom 80letni Glanc. Mož se je udeležil pod Radeckim vojne na Laškem ter bil menda tudi ranjen. Pri nas je že silno redko slišati o takih veteranskih koreninah.

v Iz Petrovč. V zadnji številki »Slov. Gosp.« izliva znani moralčno in gospodarsko propali dopisun svoj strupeni žolč na naše pevsko društvo; kakor je prej napadal in blatil duhovščino, tako se zdaj zaletava v osebe, katere delujejo v blaginjo ljudstva. Prepričani smo, da ti naravnost smešni izbruhi take vrste ljudi kakor je dopisun, ne bodo preprečili naprednega mladinskega gibanja. Kar se tiče volitev v občinski odbor, s ka-

terimi se dopisun toliko ponaša, javimo za danes samo toliko, da ima sodnija z goljufijami, ki so se vršile na katoliški podlagi, še zdaj obilo posla, da razpleta mreže, v katere so se vjele petrovške katoliške kapacitete. Naše petje se bo razlegalo, kljub vaši onemogli jezi, še znaprej po Petrovčah, da ga bodo slišali tudi najnovejši vzor-katoličani onkraj Savinje. Javimo vam, da nam provzroča vsak vaš napad obilo zabave in smeha, ter nas bodri k nadaljnjemu delovanju, ker nam kaže, da mi vstrajamo, a vas pa je strah. Napredna mladina.

Bralno društvo na Bregu priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v »Skalni kleti« igro »Čebelarjev god« in prosi sosednja društva, da se na to prireditve ozirajo. — Podrobnosti bodo se še priobčile.

Učiteljsko društvo za celjski okraj je 3. t. m. zborovalo v Celju. Pri tej priliki smo se spominjali 25 letnice Ciril-Metodove družbe s tem, da smo soglasno sklenili položiti en kamen za obrambni sklad. Iskreno tovariška je bila ovacija, ki smo jo priredili našemu častnemu članu tovarišu Arminu Gradišniku. S primernim nagovorom mu je društveni predsednik podelil umetniško izdelano diplomo, delo našega tovariša-umetnika Josipa Žagerja, obiskovalca c. kr. višje umetno-obrtne šole na Dunaju. Tovarišu Arminu Gradišniku bodi slika znak, da ga ljubi vse slovensko napredno učiteljstvo kot vrlega tovariša, mnogo zaslužnega organizatorja in neustrašnega bojevnika svojega! — Diploma je razstavljena v oknu Zvezne trgovine v Celju. — Za »Zavezino« skupščino v Rudolfovem, ki bo 15. avgusta t. l., so izvoljeni za delegate tovariši: Brinar F., K. Kveder, Rajko Viečar, Zupanek R., Krajnc Fr., Voglar Fr. in Logar. — Tovariš Brinar je podaval o velikem pomenu ustanovitve učiteljske gospodarske zadruge.

Za narodni sklad je poslal 3 K gosp. Ivan Kelc, nadučitelj v Novišti pri Gornjemgradu, kot odgovor na vedne nesramno-lažnjive napade v »Slov. Gosp.«. Tako je prav! Narodnjaki posnemajte!

VI. Poročilo južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalec z dne 13. julija 1910 o rasti hmelja v Savinski dolini. Vsled mokrotnomrzlega vremena zadnjih 14 dni ni hmeljska rastlina kaj posebno napredovala v rasti. Golding ima popke in se pripravlja k cvetju; danes se že lahko trdi, da njegov pridelek ne bo preobilan. Pozni hmelj obeta bogatejšo trgateg. Ponudbe za predprodajo se množe, pa brez posebnih uspehov, če tudi se za 50 kg obljubuje do 160 K. Hmeljarsko društvo si šteje v svojo dolžnost, da hmeljarje prav resno svari, hmelj poprej prodati, predno je dozorel in predno je spravljen. Pri takšni kupčiji je navadno hmeljar opeharjen, kajti kupec je vedno veliko bolj informiran kot producent in ve izkoriščati položaj. Kdor se torej hoče obvarovati škode in izogniti tožbam in prepiru, naj hmelj proda potem, ko ga ima že spravljenega in za prodajo pripravljenega.

v Iz Zibitke. Nezrel dijaček, ki se bo v kratkem na Tinskem produciral z novo mašo, je pred leti zdrknil v rujavo kuto. Ali bo prišel enkrat napredni duh tudi k nam in posvetil v svoji lepoti in dobroti v naše od klerikalizma okužene kraje? Upamo!

c Iz Griž. K Golavšekovemu dopisu o omiki čukov le še nekaj pripomb: Ko so imeli Čuki veselico tam na Dobrni in so se naši griski čuki vračali domov, so se napajali v Grižah pri županu Piklu. Ker so se ga vsi precej nalezli, so si drug drugemu na zdravlje napijali. Moralo je biti že »čedno«, ker se je nazadnje samemu mogočnemu županu in pa njegovemu bratrancu Jurju preveč zdelo, da sta jim rekla: ne smete se tako sramotiti, če bi vas kdo čul, bi se Vam smejal... No torej! — In dalje, vi čuki sami pripoznate, da ste res čuki, zakaj pa potem orlu njegovo častno ime kradete? Velik razloček je med orlom, tem ponosnim ptičem, in umazanim čukom. Čuk... čuk... čuk... Kmet.

Brežiški okraj.

b Kapele. Nedavno temu je potoval neki napredni fant in slučajno prišel v neko gostilno v Dobovi, kjer se navadno radi mudijo tudi napredni Kapelčani, želeč si odpočiti pri kapljici sladkega vinca, prebirajoč napredno časopisje. Tako je tudi prišel napredni fant v dotično gostilno. Ko se nekoliko okrepča s sladko kapljo, ga želja po čitanju zdrani, da pokliče natakario: Prosim prinesite mi »Nar. list«! Silno rad bi čital neki članek. Odgovor na to: »ja-a-a, prosim, ravno so ga odnesli orožniki«. Čuden odgovor, si misli fant in se če žalostno poslovi od te napredne gostilne. Kakor nalašč pride neki tamošnji njegov prijatelj,

nakar se prijazno pozdravita. „Kako si vendar prišel v to gostilno“, ga vpraša došlec. Sedeta drug poleg drugega in molčita. Čudno je bilo obema. To molčanje naposled pretrga prišlec. — „Slučajno“, pravi, „ker sem tebe zapazil tukaj, sem stopil na ta klerikalna oz. binavska tla“. Naprednemu fantu je bilo takoj jasno, s kom je imel pri prošnji za „Nar. list“ opraviti. Mislil si je svoje o odkritosrčnosti klerikalcev; čudne pasmi morajo biti ti ljudje; če ni drugače, pa se malo zlaže, samo da ne bi prišla resnica naprednim ljudem v ušesa... Gostilničar naj bo prepričan, da odslej se bomo napredni Kapelčani ogibali Vaše gostilne. Samoobsebi se razume, da gg. orožniki si ne izposojujejo časnikov, tem manj pa g. Ovčar, ker slišal sem iz ust več tercijalk: ja ko so naš gospod žandar sveti človek. Oh le škoda, da niso vsi taki, pr nos smo jih vidle pr sv. moši, pa so taku lipu mulili, nh fola bogu za takiga žandarja“. Bi vprašali pa tudi neko dekle, kako se pa njej dopade g. orožnik? Videlo je več fantov, kako sta bila na okencu v sladkih poljubih in objemih; no ker si v Marijini družbi, bojo ti že gosp. župnik grehe odpustili. Da je to resnica, potrjuje nas več fantov, kateri smo bili nedaleč od ljubečega se para. Tudi meja ima včasih oči in ušesa. Popotnik, ki je šel mimo dotičnega okna.

b Pišecce. Kdo ni videl v nedeljo paših klerikalcev, kako so bili zatopljeni v molitev. Njih pobožni duh se je spenjal v rajske višine, čutili so se že, da so nekaj nadnaravnega, v mislih so se dvigali v svojem zamaknjenju nad svetega Pavla, a v kljub temu so se slišali žalostni vzdihli, katere so zajemali globoko iz svojih težkih in nemirnih src. Nemira v njih srcih niso mogli utolažiti gramofonski glasovi starih devic, kateri so se razlegali po božjem hramu. Madež neusmiljenosti se ne da izbrisati. Peče jih, močno peče, da so zatajili ter zavrgli čednost „Usmiljenje“. Ali kaj to, saj sedimo na zlatu, damo v bogame, damo za verske svetinje, stojimo trdno v boju zoper vero in za klerikalizem. Bog nas je tudi prištel med tiste, ki jim ni treba v potu svojega obraza kruha služiti. Zato igra, katero ste, doigrali nad rojakom organistom, kliče po maščevanju nad Vami. Vrgli ste ga, mu vzeli košček kruha ter ga postavili na cesto za nepreskrbljenimi otroci. Ne bi se toliko zgražali nad činom, katerega ste naredili, ako bi to storili naši pravi soobčani; a vsi ste sami pripeljali v največji bedi k nam, znali ste nas izkoriščati vsak po svoje, ter se tako pririvali do vlade nad nami. Eumu je nesla trgovina, drugemu pošta v mladih letih, tretjemu pa testamenti pri sobratih, o katerem bomo še razmišljali. — Dotlej pa zdravi! O ti gromenski ono ono ono...

b Podgorje pri Pišecah. Ha, ha, ha, to je bilo smeha v soboto, ko je naš novi mežnar oznanjal Gospodov dan. Vse se je plašno oziralo na okoli kje se bo zakadilo. Ognjegasci so splašeni dirjali, trobentač je že napolnil sape v trobento, da bo alarm zatrobil. Še celo kazalci na zvoniški uri so se prestrašili, da ne funkcionirajo več. Klerikalci so se zbirali ter debelo gledali in se tolažili: Bo že, bo že, če bo za nas, še za druge mora biti. Prašamo Vas, ali je to v čast božjo? Zakaj ste odstavili svojega najožjega rojaka? Ali sami plačujete organista? Koga ste prašali, gosp. župnik, za svet? Na komando Vaše lepe kuharice ter mladega neiskusnega kaplančka ste se udali. Odkrito Vam povemo: Kdor je najel organista, naj ga plača! Škoda, da bi se predrznul v zbirco poslati; mi ne damo nič. Dobre pevece ste tudi vrgli ter nadomestili Vaše device, katerih enatudi ni Bog ve kako na lepem glasu, glede devišstva. Toliko zopet za danes Vam v tolažbo. Čuk.

Podružnica družbe Cirila in Metoda v Sevnici ob Savi priredi dne 17. t. m. veliko ljudsko veselico, koje čisti dobiček je namenjen obrambnemu skladu. Sevnica, ki je dolgo vrsto let spala spanje pravičnega, se je vzdramila. Narodna društva so se začela čvrsto gibati, zato hočejo tudi narodni Sevnica ni pomagati zidati okope proti sovražnim navalom. Vsak posameznik naj smatra kot svojo sveto dolžnost, da se te veselice udeleži! Za zabavo bo skrbjeno v vsakem oziru. Kot posebnost omenjam predpotopni muzej, kjer se pa bo žal — čeravno je druge dni vstop prost — ravno ta dan morala plačati vstopnina. Upamo, da ga ne bo rodoljuba, ki bi te veselice ne posetil. Posebno ugodno železniško zvezo imajo Posavci, ki se lahko pripeljejo v Sevnico popoldne ob pol 4. uri, vračajo se pa zvečer ob 9.

b Dobova. Čas hiti in z njim tudi čas izdatne čebelne paše. S strahom smo čebelarji opazovali ravno zadnje dni, kako ovira to preklicano nestalno vreme naše ljube čebelice pri njih trudapolnem delu. Vsak dan smo pričakovali rojev, vznemirjalo nas je vsako obilneje letanje pred čebelnjakom in že smo se veselili, da dobimo nov močan roj, kajti v panjih je bilo že vse natlačeno čebel. A navadno se je stemnilo nebo, hladen piš je potegnil, čelo se nam je stemnilo nezadovoljnosti, čebele pa so se trumoma vsipale v panje. Šele sedaj smo pričakali marsikterega prvca, ki je sicer izvanredno močan, a je oslabil plemenjaka. Če ne bo lepega vremena in ne bo ajda dobro medila, bomo jeseni najbrž primorani slabiče združevati. Hudega ropanja dosedaj še ni bilo, ker je poleg pogostega deževja še precej paše in se nabrano sproti porabi za zalego. Bati pa se nam je tega kmalu, posebno se strani gozdnih čebel, kojih gotovo ni malo, ker so mnogim radi

obilnega poljskega dela ušli roji. Nekaž družega pa je še, namreč da se nam pošlje roparice. Dobe se namreč brezvestni čebelarji, ki pitajo nalašč z medom, pomešanim z nekaj kapljicami žganja. Tako opijanjenim čebelam ni mar nabiranje medu po cveticah, temveč se složno vržejo na kak panj in ga oropajo. Ob taki priliki je opaziti na panjevi bradi strašno klanje, ki ne poneha preje dokler niso uničene ali roparice ali oplenjen panj. Tako čebelarjevo početje je kaznjivo. Kako se ubrani roparic ali izve odkje da so, nam marsikaj nasvetuje »Umni čebelar«; samo v roke z njim in se poučiti iz njega. Najbolje je, da se raztopi v vodi škrob (štirka) in se s tem roparice pobrizga. Če sta čebelarja - soseda sporazumljena, bo ropanje kmalu odpravljeno. Prvo pa je, da se zoži ropanemu panju žrelo. Kmalu pride k nam čebelarški učitelj, ki nas bo o vsem natančno poučil. Tedaj se snidemo vsi bližnji čebelarji in si ustanovimo svoje ognjišče, ob katerem se bomo prav pogosto zbirali. Čebelar.

Iz Podsrede. Umrl je 10. t. m. po dolgi mučni bolezni in težav polnem življenju znani župnik Matija Vaupotič, star 45 let. Sam se je imenoval »pokora podsredške fare«. N. v m. p!

Vzel mu je akt. Iz Brežic nam poročajo: Pri naši okrajni sodnji je bil obsojen pos. Franc Iljaš iz Bizelskega na K 10.— globe ali 24 ur zapora, ker je vzel bizelskemu občinskemu slugu neki akt in mu ga ni hotel vrniti.

v Umrla je v deželni bolnišnici v Gradcu gospa Magda Tominc, roj. Pušnik. soproga gosp. naduč. Tomince v Globokem. Naše sožalje narodni rodbini!

v Iz Dobove pri Brežicah. Kjer se le snideta dva kmeta, ni družega, ko tarnanje o vinogradih. Drag drugega vprašata za svet, a kakor pravijo, vse nič ne hasne. Strupena rosa (Peronospora) in trtna jajčasta plesen (Oidium Tuskéri) divjata po vinogradih. Izmed vseh vrst se še najbolj držita othelo in izabela, drugo pa je tako bolano, da se ne bo bralo letos niti četrtna tega kar se je bralo lansko leto. Premnogi se kesajo, da so prodali vino po 16 vin, ko bi ga sedaj gotovo prodali po 40 v. Hitremu razširjanju bolezni je krivo prepogosto deževje. Gotovo ne bo slabe trgatvesamo pri nas, ampak povsod, kjer je pogosto deževalo. Ljudje so sicer škropili, a zvečine ni hasnilo mnogo. — Kmet, ki se je peljal iz Zagreba, pravi, da je trsje vsepovsodi tako, samo en kos vinograda Širokega kakih 15 korakov, da je opazil, ki izgleda vsaj nekoliko zdravo. Še predno pa se je pokazala ta bolezen, se je našlo v vsakem grozdju zapredenega črviča znanega trsnega škodljivca, kiseljaka. Tak revež je letos trs. Splošno se sodi, da bo oni, ki je bral lansko leto 300 veder, bral letos komaj en polovnjak.

v Iz Pokleka pri Podsredi. Poročila se je gospdč. Leopoldina Škrbec, hčerka trafikantinja — vdove Škrbec z g. Andr. Krošljem, trgovcem v Dobovi.

Konjiški okraj.

Osemnajstletni morilec. Po tridnevni razpravi pred celjskim porotnim sodiščem je bil obsojen 18-letni pos. sin Janez Bukošek iz Stranic pri Konjicah, ker je umoril 19letno gostačevo hčerko Heleno Jurše. O tem umoru smo svoječasnno že poročali; danes le ponovimo celi dogodek: 19 letna Helena Jurše je stanovala pri svojem očetu v 1. nadstropju Bukoškevega gospodarskega poslopja. V nedeljo, 13. marca pop. je oče nekam odšel in se je vrnil še le ob 6. zvečer domu; hčer je med tem ostala sama doma. Ko sta došla oče in sin Fran Jurše domu, je iz stanovanja skočil nek mlad človek in zginil v temi, ne da bi ga bilo mogoče spoznati. Oče in sin sta šla v sobo in našla tam strašen prizor: na tleh je ležala hčerka ozir. sestra že umirajoča v veliki mlaki krvi. Pet minut po 7. uri je umrla. Orožništvo je še isti večer začelo zasledovati zločinca in vsi sledovi so kazali na domačega sina Janeza. Ta se je dekletu že večkrat poprej vsiljeval, a ga je vsakokrat zavrnilo; ono usodno nedeljo popoldne je vedel, da ni nikogar razun nje doma in je šel zopet k nji sitnarit. Dekle se mu ni hotelo udati in Bukošek je na to zgrabil kuhinjski nož ter jo je 8krat zbadel ob desnici strani v vrat in sicer s tako silo, da ji je sedemkrat vrat skozinskoz prebodel, osmič pa je šel nož poldrugi centimeter globoko v hrbtanec. Dasiravno je bilo precej jasno, da je Bukošek morilec dekleta, je vendar nekdo anonimno naznanil orožništvu, da jo je umoril neki Gande iz Stranic. Prijeli so ga in Gande je enkrat umor priznal, drugič zopet utajil, dokler se ni sodnja prepričala, da ima opraviti z duševno zastlim norcem. Konečno se je le dokazalo, da je Bukošek pravi morilec. Bil je obsojen na sedemletno ječo.

Iz Vitanja. Naša »Posojilnica« je imela v prvi polovici t. l. 363.197 K 92 vin. prometa, tedaj za 18.129 K 03 vin več, kot v isti dobi lanskega leta. — Hranilnih vlog je prejela v tem času 111.037 K 25 v, tedaj za 30.654 K 85 vin. več od enake dobe v pretečenem letu. — Posojil je dala v prvih 6 mesecih 36.362 K, zopet za 19.044 K 91 vin več, ko v istih mesecih l. l. Lansko leto je v prvi polovici leta pristopilo 10 novih zadruženikov, letos pa 21. — Kra-

sno govore te številke! Pravijo, kako imenitno reklamo so delali za njo po ustanovitvi nepotrebne in razdirajoče duhovn. hranilnice, lažnjivi, obrekljivi in zasukani dopisi v »Slov. Gosp.« in »Straži« o voditeljih stare posojilnice! Pravijo pa tudi, da bi moral ta preklicani Koser pravzaprav sedaj še več mastnih stotakov zaslužiti. Vi pa posestniki, delavci, hlapci in dekle! Pridno hranjite svoje prištedene kronce v stari posojilnici, katera vam s svojimi zadruženiki, katerih je čez 800, daje dovolj varnosti za vaše vloge. Pa tudi vi, ki iščete posojil, obrnite se zaupno do nje, ker stroškov ne boste imeli znatno večjih, kakor pri novi in imate pri rednem plačevanju obresti tako dolgo mir, dokler posojila ne vrnete. Pri novi pa imate vsaka 4 leta nove stroške, ako ne morete v tem roku posojila vrniti. Koliko kmetov pa zamore to storiti!

Iz Konjic. Finančni minister je imenoval evidenčnega geometra Rajmunda Verbiča za evidenčnega nadgeometra v 9. plač razredu.

Ljutomerski okraj.

Nakupovanje plemenskih kobil. Dne 15. septemb. t. l. ob 8. uri dopoldne bode v Ljutomeru komisija nakupila 15 plemenskih kobil, ki morajo biti stare 3½ do 7 let, krepke rasti, trdne postave, pravilne izdatne hoje ter najmanje 161 cm visoke. Rodu morajo biti kobile po žrebčarnskih žrebcih angleške polukrvnosti in lipicanskega plemena in se mora o njih domnevati, da bodo dale ježne konje (remonte). Te kobile se bodo prodajnikom prepustile pod gotovimi pogoji in proti gotovim obveznostm. Tozadevni pogoji se poizvedo pri mariborskem uradnem živinozdravniku. Opozarja se, da se bodo vpoštevali samo konjereji, kojih plemenski okraj ni več nego 15 km od Bučevca, Ljutomera ali Brežic oddaljen.

V Ljutomeru se bo ustanovila nemškutarska kletarska zadruga. V pripravljalnem odboru so podžupan Hönigmann, stotnik Kodolič, živinozdravnik Schmidt, lekarnar Schwarz in zdravnik dr. Varda. Pripomnimo, da ima istotam skladišče tudi »Frva južnoštaj. vinarska zadruga v Celja« in se je torej treba Slovencem obračati na to domače podjetje.

v V Ljutomeru ste nabrali vrli hčerkici g. dr. Grossmanna, Draga in Božena za Ciril-Metodovo družbo dvatisoč znamk in jih poslali z lastnoročnim pismom našemu uredništvu obljubujoč, da bodete pridno nabirali tudi še naprej. Iskrena hvala i v posnemanje drugim narodnim rodbinam, da na ta način deco narodno vzgajajo.

Zaradi prestopka zoper telesno varnost je bil dne 8. t. m. pred mariborsko okrožno sodnijo obsojen Peter Heric iz Branoslavec pri Ljutomeru na tri tedne zapora. V neki jami je pustil kopati pesek, a je premalo skrbel za varnost delavcev, in tako je zasulo delavko Antonijo Rep.

Slovenjegraški okraj.

v Iz Št. Janža na V. g. nam pišejo: Da je dobil pri nas Verstovšek večino, se ima zahvaliti le skrajnemu nasilstvu od župnikove strani in naravnost neverjetnim agitacijskim sredstvom. Pravilo se je ljudem, da jim bo pobila toča in se jim posušilo drevje, ako voljo Kaca! No — in nepoučeni ljudje, ki še imajo danes strah pred črnimi umetnostmi »črnošolcev« — so se dali v mnogih slučajih preslepiti. Povrh tega je župnik obdeloval ljudi v cerkvi, trije plačani agitatorji so švigali od hiše do hiše, na dan volitve se je pred voliščem lovilo in »spreobračalo« ljudi — kratkomalo, tudi naše volitve so prav lepa slika tega, kako je zmagała »krščanska in narodna misel«.

v Iz Šoštanja. (Nemčurska surovost). Ko so šli dne 7. junija letos šolarji iz slovenske šole domov, je šel nčenec Franc Melanšek k vodnjaku pred občinsko hišo vode pit. Ko je deček ravno pil, pride mimo podžupan pek Filip Gande, zagradi ga za vrat ter vleče otroka med klofutanjem v občinsko hišo, kričeč: »Marš v arest!« Cel ta prizor je gledal župan Hans Woschnagg, ai pa zinil besedice ter šel dalje. Deček je še dolgo časa v občinski hiši glasno vpil in jokal proseč: »Pustite me!« Na hodniku pred pisarno in pred hišo se je zbrala več ljudi, ki so se zgražali nad tako surovostjo. Ko je prišel deček pozneje na prosto, je bil ves splašen ter zbežal v gozd, kjer so ga stariši našli in spravili domov. V prvi noči na to je bil deček ves zmešan, planil je večkrat po konci, kričal ter hotel bežati iz hiše, da sta ga žalostna stariša komaj tolažila. Drugi dan ga pelje mati k tukajšnjemu zdravniku dr. Lichteneggerju kateri ni hotel dati spričevala, ter se je hudoval nad materjo, češ, da to ni res, da bi bil Gande dečka tepel. Res čudno zdravnikovo postopanje stranko, katera odslej nima nobenega zaupanja do njega. Ubogi deček je še danes zelo gluha, dasiravno je poprej dobro slišal. Državni pravdnik, kje si?

s **Sv. Florjan pri Šoštanju.** (Vrstovškova zmaga.) Kako se sedaj klerikalci širokoustijo in hvalijo okoli po svetu z zmago svojega kandidata, katerega bi se moral vsak pošten človek sramovati. Takšen človek, kot je Korl, ki se sedaj enemu sedaj drugemu za suknjico obeša samo iz dobičkaželjnosti, je pri nas poštenih ljudeh „figovec“. Poznam tega gospodeka že od mladih let in bi lahko o njegovem preteklem življenju dostikaj ne posebno lepega napisal; a o tem drugo pot, sedaj samo nekaj o volitvi. Da ta gospodek Korl ne more biti ponosen na svojo zmago, da njega volilci niso volili z svojo voljo, ampak le radi groznega pritiska od farovžev in farških podrepnikov, hočem le kratko povedati, kako se je že v naši mali občini delalo na vse pretege za Korla, kako še le drugje. Ker ni bilo pri volilcih nobenega navdušenja za Korla, dobil je očka Roščer ukaz menda od kaplanije, napeti vse strune in pogreti volilce za Korla. Ta Jakec Roščer, ki je tudi eden izmed tistih, ki so naš občinski urad potisnili čisto v hribe pod Sv. Križ nam v škodo, se je s potnim obrazom trudil noč in dan za Korla. Hodil je od volilca do volilca, a ti so se mu le v obraz smejali. Sedaj vzame še svoji »brhki« hčerki Lenčki in Ančko na pomoč; vsi trije letajo od hiše do hiše, delijo plakate, letake i. dr., a vse ni nič pomagalo, ljudje se niso vneli za Korla. Sedaj se očka Roščer posluži zadnjega sredstva. Začel je volilce podkupovati. Med drugimi je dal Rudolfu Stropniku en voz sena, samo da le Korla zapiše. Ker se je že tukaj pri nas tako delalo, v tako postranski občini, si lahko mislimo, kako je bilo še drugod. Radovedni smo samo, kaj bode sedaj Korl za nas res vse storil. Obljubil je dosti, a kaj ko se na njega ni zanesti. Saj že on sam sebi več ne zaupa.

Vrhe pri Slovenjgradcu. Gospod urednik, naj Vam sporočim tudi iz naše občine nekaj. Kakor povsod, tako tudi v naši občini je bila slaba udeležba pri volitvi. Volilcev v volilnem imeniku je bilo vpisanih 171, rezultat volitve pa je bilo 23 glasov za g. Kaca, 32 pa za Verstovška. V Vašem cenjenem Nar. listu pa berem, da je bilo za g. Kaca le 22 glasov. Kam so neki en glas spravili? Čudno! Nekaj volilcev je tudi nesreča zadržala, ker je ravno tisti popoldan, ko se je volitev vršila, strela vdarila v poslopje kmeta Slemnika, kjer je tudi hlapca ubila, poslopje pa je pogorelo do tal. Da je bilo za Verstovška več glasov kakor za Kaca, se ne čudite, kajti za njega je bilo vse polno agitatorjev, za Kaca pa skoraj nič. Še tisti, ki je ljudem glasovnice in izkaznice raznašal po domih, je volilce nagovarjal, naj volijo Verstovška in je glasovnice zanj popisoval. Klerikalci so mislili, da bode vse glasove njihov ljubček dobil, no pa tako hudo vendar ni bilo.

Ptujski okraj.

p **Za narodni sklad** je poslal g. Simon Potočnik iz Žetal kot odgovor na napade v klerikalnem časopisju K 150. Čast vrlemu somišljeniku! Vsak po svojih močeh! V posnemanje!

Zaradi dedščine sta si v vednem prepiru rodbini Dvoršak in Peršon v Smolincih pri Ptuj. Dne 1. maja t. l. je 18-letni Alojz Dvoršak srečal veliko starejšega Franca Peršona, ga je z „aufbihs“ klical na korajžo, ga obmetaval s kamenjem, ga vrgel parkrat na tla in mu tudi z nožem prizadajal poškodbe. Mariborska okrožna sodnija mu je za to prisodila 4 mesce težke ječe.

v **Središka podružnica CMD** je vposlala vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda jubilejni dar v znesku 60 K.

Kača je plčila nedavno v Janškem vrhu (občina Dolena pri Ptuj) neko 19-letno dekle, ki pa si je takoj na dotičnem mestu izrezala meso z nožem, mesto podvezala in hitela domu. Pogumna in pametna deklica se je tako resila smrti vsled zastrupljenja.

Ljubitelji vina. Pred mariborsko okrožno sodnijo so stali 8. t. m. viničarji Jožef Vrabl in njegova žena Helena ter Jožef Podgorelec, vsi v Vinskem vrhu v Brebrovniku. Obdolženi so bili, da so po raznih sosednih kletah „strašili“, odnašali vino in si ga doma privoščili. Zakonska Vrabl sta bila oproščena, Podgorelec pa bo sedel 5 mesecev v težki ječi.

Orgle pred sodnijo. Dne 31. maja se je pred mariborsko okrožno sodnijo preložila razprava zoper tri farane od Sv. Bolfenka pri Središču, ki so na Antonijevo zaradi izzivajočega in za farane skrajno žaljivega postopanja tamošnjega župnika Zadravca preprečili orgljanje v cerkvi, in jih je zaradi tega drž. pravdnik tožil po § 303 zaradi „žalitve svete rimsko-katoliške cerkve“. Obtoženi so sicer dobili vsak majhno kazen, a pri obravnavi so se razkrile take stvari glede postopanja župnika Zadravca in glede nerednosti v tamošnji cerkvi, da se človek mora čuditi, kako je v današnjih časih tak turški paša sploh še mogel za župnika.

Umrl je v Ptuj 11. julija zidarski mojster Janez Kramberger, 51let star. Zadela ga je kap.

Strah pred kaznijo. V torek zjutraj se je obesil pos. Martin Kuhar v Škorbi pri Ptuj v svoji parmi. Kuhar je pretepel svojo ženo in bi se morala včeraj vršiti v Ptuj zaradi tega čina obravnava; tej in pa kazni se je mož izognil s tem, da se je obesil.

Iz dnevnika pretepor. Pri Šentjanžu na Dr. polju so se v soboto, dne 9. t. m. zopet stegli fantje v Prepoljah. Fant Breg je hodil po vasi, grozeč se s sekuro, da jih še mora nekaj pobiti. A prišlo je drugače. Najprej mu je iztrgal gostilničar Ekart sekuro, potem pa ga je udaril neznan fant z ročico po glavi tako, da so brez zavestnega prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Pazite na otroke. V nedeljo 10. t. m. je naganjal 4 leten otrok posestnika Sagadina v Prepoljah konja. Otroku mu pride preblizu in konj ga udari po glavi tako, da mu je počila čepinja. Otrok leži v mariborski bolnišnici.

Požrtvovalni občinski odborniki. Nemški listi poročajo, da se plačuje v Hajdinu pri Ptuj obč. odbornikom odškodnina za udeležbo pri občinskih sejah. Ako je to res, je treba tako navado čimprej odpraviti, že zaradi tega, da se ne nudi nasprotnikom prilika za agitacijo.

v **Iz Ptujske gore.** Znani štajercijanec Repa je s svojimi tožbami proti narodnemu županu Topolovcu sijajno pogorel. — Topolovec ga je dal namreč zaradi demonstracij in razgrajanja ob priliki Plojeve slavnosti na Ptujski gori zapreti in je potem došlo do tožb. No — kaj bo pa pisal sedaj „Štajerc“?

v **V Šmartinu pod Vurbergom** so potegnili iz Drave 17 letno Marijo Vrečko, katera je dne 24. junija v Mariboru skočila v Dravo in utonila. Pokopali so jo na šmartinskem pokopališču.

Mariborski okraj.

m **Rabljene znamke** je poslal za C.-M. družbo na naš naslov naš vrli naročnik g. Konrad Kuček v Reki pri Hočah.

v **Nameravan samomor.** Ustreliti se je poskusil kmečki sin Jože Ašič v Laporju pri Slov. Bistrici zaradi prepira z očetom. Ranil se je pa le na desni rami. Spravili so ga v mariborsko bolnišnico.

v **Zgorela** je hiša in gospodarsko poslopje pos. in lesnega trgovca Jurija Grazla v Stražah, obč. Št. Ilj. Zgorelo je tudi gospod. poslopje sosedu Zaveršnika. Ogenj je izbruhnil opolnoči in je najbrž nekdo zažgal.

Poročil se je v nedeljo 10. t. m. gosp. Ivan Šoštarčič, trgovec v Mariboru z gospodično Elzo Bartovo, hčerko trgovca J. Barta v Mariboru. Bilo srečno!

v **Z nožem.** Posestniški sin Anton Žigart iz Vojtine, kateri je 13. maja z nožem težko ranil Simona Šahlerja v Slov. Bistrici na roki, je dobil 4 tedne zapora.

Silno točo in nevihto so imeli 11. tm. v Mariboru. Zlasti je hudo trpelo meljsko predmestje, kjer je vihar ruval in lomil močna drevesa. Vrtovi in krasni vinogradi v okolici so popolnoma uničeni. Še zvečer je bilo videti točo kupoma.

Iz Maribora. Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru, priredi v nedeljo, dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne javni shod v gostilni g. Turnerja v Framu. Ker je ta shod za kmečko ljudstvo, trgovce in obrtnike zelo važnega pomena, se pričakuje obile udeležbe.

Iz Maribora. Nemško obrtno društvo v Mariboru je imelo preteklo nedeljo izlet v Ptuj, kjer so se dobre kapljice res pošteno nasrkali. Pri odhodu iz Ptuja so jo večinoma imeli tako pod kapo, da so od samega hajljanja komaj in komaj prišli po vseh štirih v vlak. Sram jih naj bode, da mirne slovenske potnike s svojim hajljanjem tako nadlegujejo. Mi si bomo te renegate prav dobro zapomnili in se jih tudi za bodoče izognili.

Zrelostni izpiti na mariborskem moškem učiteljskem. K zrel. izpitu na tem zavodu se je oglasilo 35 kandidatov in sicer 24 Slovencev ter 11 Nemcev. Trije Slovenci ponovijo v jeseni izpit iz po enega predmeta, ostalih 21 pa je napravilo maturo. Ti so: Brglez Fran od Sv. Roka ob Sotli, Čater Fran iz Gomilskega, Čuček Fran iz Št. Martina pri Vurberku, Fürst Ivan iz Veržeja, Gobec Vekoslav iz Št. Vida pri Grobelnem, Golež Fran iz Št. Petra, Gselman Božidar iz Št. Martina pri Vurberku (z odliko), Horvat Ernst iz Št. Benedikta, Ivanuš Robert iz Zdol pri Sevnici, Kokot Ferdinand iz Pišec, Koprivc Aleksij iz Maribora, Kranjc Ivan iz Št. Lovrenca, Križ Vojeslav iz Zavrča, Rožanc Fran iz Št. Jurja ob

Taboru, Rampret Karl iz Krškega, Steinberger Jože iz Devine (z odliko), Sušnik Mirko iz Trbovelj, Šnuderl Stanko iz Št. Lovrenca, Vavda Mirko iz Ormoža, Velnar Jože iz Ljutomera, Žel Ivan iz Spod. Kungote. To je sedaj po dolgih letih menda prvič zopet lepo število slov. abiturijentov na mariborskem učiteljskem. Naše narodne stariše in učiteljstvo pa pozivamo, naj spravijo čimveč fantov na ta zavod, da ne bode slov. učiteljski naraščaj na Štajerskem nazadoval.

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

v **Sv. Bolfenk pri Središču.** V nedeljo dne 10. tm. je imela bolfenska napredna mladina shod. Udeležilo se ga je lepo število članov in članic. Govornik gospod **Trstenjak** iz Celja je opisal v krasnih besedah namen društva in njega delovanja. Spodbujal in navduševal je mladino, naj vedno tako krepko deluje, kakor je dosedaj, kar mu je tudi mladina z veseljem obljubila. Izrekamo mu priskrbno hvalo. Obenem smo imeli tudi občni zbor, kjer je dosedanji predsednik poklican k vojakom. V pododbor so voljeni: **Nace Vičar**, predsednik, **Mimika Galič**, podpredsednica, **Marija Vrbaničič**, tajnica, **Rubin Milan**, tajnik, **Nacek Borko** in **Marija Šulek**, blagajnika, **Zganec Robert**, **Kolarič Verona** in **Karol Kolarič**, odborniki. Sedaj se pa spet, ti draga bolfenska mladina, čvrsto poprimi naprednega dela, in če te še tako napadajo klerikalci; saj je to njihov glavni cilj. Naš novi pododbor pa bode že skrbel, da se bode čimlepše razvijala organizacija Zveze slov. napredne mladine v naši fari. Naprej!

Iz Št. Petra v Sav. dol. V nedeljo 10. t. m. je nabrala blagajničarka šentpavelskega pododbora Z. S. N. M. Mici Potočnik v narodni gostilni g. A. Šribar-a za našo prepotrebno organizacijo 8 K in ne veliko manjši znesek g. Islaker za šentpavelskega Sokola. Živeli darovalci!

Zadnji dopisi.

Novaštifta pri Gornjemgradu. Zmagal je torej duhovniški kandidat. To je tisti človek, ki je v deželnem zboru glasoval proti odpravi bernje. Tako bode bržčas tudi v državnem zboru delal za »njihov žakelj«, kmeta pa ob steno pritiskal. Kaj ne, lepi upi? Tukaj se vidi, na kaki stopinji izobrazbe in samostojnosti je še ljudstvo. Večina volilcev niti za imena kandidatov ni vedelo, kaj še le, da bi vedeli za njih stan in značaj. Če se jih je vprašalo, katerega bodo volili, so rekli: »tistega, ko gospod fajmošter«. Ni čuda, da je duhovščina proti ljudski izobrazbi, ker dokler bo ljudstvo neizobraženo, bode jim duhovščina glasovnice popisovala, in njih pohlepnost po denarju in premoženju se bo obilo izvrševala. Zadovoljstvom pa se mora priznati, da smo mi vkljub klerikalnim lažem in zvijačam napredovali in oni nazadovali. Nič ni pomagal poziv župnikov pri Marijinih devicah, katere je v »Slov. Gospodarju« rotil, naj ja agitirajo za njihovega kandidata. Ne vem, ali je mislil, da so vse zaljubljene, da bi pri svojih fantih agitirale, ker pri drugih vendar nimajo vpliva. Tudi sile in goljufije so se posluževali. Enemu našemu volilcu je neki klerikalen predrznež (se sluti, kedo!) popisal glasovnico brez njegovega dovoljenja. Klerikalcu je poštenost deveta briga. Zanimivo je tudi, kako je župnik Ferme nedeljo pred volitvijo svoje verne poslušalce farbal, češ da se ni za časa Ježovnikovih volitev agitiral, da če bo on (Ježovnik) izvoljen, da bodo cerkve podirali, križe iz šol vrgli itd. Tukaj je dvoje mogoče; ali ste tako hudobni, da ste hoteli svoje poslušalce za norca imeti, ali pa imate tako slab spomin, da ne pomnite za tri leta nazaj, da je bila to vaša glavna finta pri agitaciji. Če ima duhovnik tako malo časti, da vedoma neresnico govori, je to grdo in žalostno. Še nekaj za kratek čas. Župnik Gothart je mežnarju Albertu pripomogel do izvanredno dolgega nosa. Naučil ga je, naj protestira proti nepravilno označenemu imenu na izkaznici zaupnika narodne stranke. G. komisar ga je poučil, da ena črka ni konj, da je to pismena pomota, ter je smatral izkaznico za pravilno. Jezikavi Albert še ni miroval, nakar mu g. komisar pove, da on lahko sam imenuje zaupnika brez vsake izkaznice. Albert ves žalosten vzdihne, ker je dobil pol metra dolg nos, katerega bo kot mežnar za neko delo lahko uporabil. Ako kaj manire veš, zahvali se župniku zanj. Zavedni Novoštitčani! Delujmo na to, da se črna megla nazadnjaškega klerikalizma vedno zmanjšuje; čitajte in naročajte »Narodni List«, potem mora tema izginiti. Kdor ga pa ne čita, pa naj g. župnika dobro posluša, kadar ga on čita v cerkvi. Samo to bi ga prosili, naj ga dobesedno bere in nič resnice ne zavija. **Farani.**

Gospodarski paberki.

Vinogradnikom v pouk. Vsled neprestanega deževanja so se pojavili na trti razni škodljivci, med temi pa s posebno silo njen najhujši sovražnik: **peronospora ali strupena rosa.** Ta bolezen je poleg listja začela napadati tudi zarod (grozdje) s tako silo, da nam lahko ves letošnji pridelek uniči. Pa tudi če bi nam uničila samo listje, je

že to zadosti, ker ne more potem ne grozdje ne les trte dozoreti. Treba je torej, da se z vso vsmo poprimemo izkušene in zanesljivega sredstva proti tej bolezni, to je pravilnega in zadostnega škropljenja trt z zmesjo modre galice z apnom ali sodo. Med tem ko v suhem vremenu zadostuje navadno že en kilogram galice na 100 litrov vode, je treba letos vzeti 1½ do dva kilograma. Na vsak kilogram galice vzamemo 1 kg neugašenega (živega) ali pa 2 kg ugašenega, dobrega mastnega apna, ali pa 1¼ kg navadne sode, ki se jo rabi za pranje perila. Galico in apno je vsako za se raztopiti in še le neposredno pred škropljenjem skupaj zmešati, ker več dni stara ne učinkuje. Škropiti je treba v kratkih presledkih, to je vsakih 10 do 14 dni do srede meseca avgusta. Pri tem je treba imeti škropilnico, ki galico na fino razpršuje. Najprvo se škropi trta čez in čez, potem se pa gre še enkrat skozi vinograd in se škropi samo grozdje. Ker je grozdje skrito pod listjem, je za to škropljenje posebno pripravna Nechvilova hipna zatvornica, ki omogočuje, da je pri škropljenju leva roka popolnoma prosta, s katero se lahko razgrne grozdje zakrivajoče listje. Posebno pripravna za to se mi vidi Nechvilova škropilnica „hidrolina“, potem tudi „avtomata“ in „Avstrija“. Konečno naj še omenim, da pospešnje razvoj peronosporne še posebno vlažen zrak. Za to povzročuje peronospora v težki zemlji, v nizki legi, pri gosti saditvi, v nepovezanem in neopletenem vinogradu največ škode. Povežite torej trte, ampak le na rahlo in jih omandajte, to se pravi, odstranite vse, kar je na njih nepotrebnega, zlasti nepotrebne poganjke, zalistnike itd., na šparonih (napnencih) pa prikrašajte vse mladike za 3. ali 4. peresom nad zadnjim grozdom. **Vinarski nadzornik: Skalický.**

Kongres hrvatsko-srbskih čebelarjev vršil se je 5. julija v Djakovem. Iz naše slovenske domovine udeležil se ga je predsednik našega štajerskega čebelarskega društva gosp. Tomo Kurbus. Udeležili so se tega kongresa tudi Čehi iz kraljevine in Moravije, kateri so se zvečer odpeljali na slovanski kongres v Sofijo. Prijavljenim udeležnikom je vodstvo državnih železnic dovolilo znižano vožnjo. Vspored je bil zanimiv in na račun izbranega kraja dobro obiskan. Našel si tukaj Hrvata od Varaždina, Zagreba, Karlovca, Rame, Osjeka itd. v lepi slogi z oddaljenimi in bližnjimi Srbi. Živahno pozdravljen bil je naš zastopnik pri pozdravu predsednikovem in še bolj pri običajnem odzdravu. Zanimivo za nas bilo je to, da je predsedoval kongresu srbski, pravoslavni župnik, mož v talarju z brkami, omikan in olikan, a govornik, kakor jih sploh najdemo mnogo onstran Sotle. Po poročilih tajnika in blagajnika predaval je profesor Živanović iz Karlovca: „Kako ravnaš z ljudstvom, od katerega želiš tudi v slabih letinah imeti med?“, ravnatelj realne gimnazije v Vukovaru Kamenar o vosku in učitelj Stiglmayer o prodaji medu. Lepo smo slavili blag dan sv. Cirila in Metoda; udeležili smo se slavnostne maše, ktero je bral v veličastnej stolnici pri oltarju teh svetnikov biskup dr. Krapac sam. Ob pol 12. uri sprejel nas je tudi v avdienci in kakor ga slavijo brati Hrvati, bo vreden naslednik velikemu Strossmayerju.

Peronospora v hrastovih gozdih? „Hrvatska Sloboda“ prinaša članek, v katerem opozoruje na nevarnost, ki preti hrastju o peronospori. Škoda je že doslej velikanska ter je n. pr. v nadškofjskem gozdu Dužica uničenih že 200 inter najlepšega hrastja v starosti 30 do 50 let. Enako ali še hujše je po drugih hrastovih šumih v Hrvatski in Slavoniji, tako da znaša če sedaj škoda okoli 20 do 30 milijonov kron. Ako bo stvar tako napredovala, pravi članek, potem stoji Hrvatska na pragu uničujoče ljudske nesreče, kajti hrvatski narod brez hrastovih šum je namah gol berač.

Iz raznih slovanskih krajev.

Od Sv. Duha na Ostrem vrhu. Javno vprašanje. Na shodu K. Z. v Gradišču je g. Pušenjak trdil, da sva podpisana dobila iz Celja povelje, da shod pri Sv. Duhu razbija. Obljubil je to dokazati v osmih dneh s kopijo dotičnega pisma. Ker še tega do sedaj ni storil, ga imenujemo lažnjivca, ako nama kopije ne predloži v treh dneh.

A. Majcen, Kapun.

S pretepa na božjo pot, z božje poti v zapor. V Orehovljah pri Mirnem na Goriškem je neki miren fant Miha Kogoj prijatelj mirenskih Sokolov in je šel tudi parkrat tja telovadit. To pa je tako jezilo mirenske „Čuke“ Petroviča, Leštana, in Petroviča ml., da so ga nekoč v noči napadli, pretepli in ranili s čukarskim orožjem — noži. Par dni na to so šli na božjo pot na Sv. Goro. A komaj so se vrnili, že so jih odpeljali v goriške zapore, in sodnija jih je za njihovo čukovsko pobožno junaštvo obsodila na 8, oziroma 5 oziroma 3 dni zapore. Nedosežna „katoliška“ izobrazba!

Po Vipavskem je 5. t. m. pobila strašna toča in napravila velikansko škodo. Tudi v Istri, osobito okrog Podgrada, ljudstvo obupuje zaradi škode, ki jo je povzročila tam toča 5. t. m.

Petrolejski vrelec. Iz Boljunca poročajo, da je tamošnji posestnik Anton Žerjal kopal vodnjak in pri tem našel petrolejsko žilo. Na mestu se razširja močen petrolejski smrad.

Zastrupljenje krvi z ustno harmoniko. Dne 27. t. m. je igral 16-letni čevljarski vajenec Alojzij Zadržanik, pristojen v Kranj, na ustno harmoniko ter se pri tem ranil na ustnicah. Zastrupil se je in v smrtnonevarnem položaju so ga morali prepeljati v deželno bolnico v Ljubljani.

Še en „čukarski“ cvet! V Šempasu na Goriškem so aretirali in prepeljali v goriške zapore 20-letnega Antona Škarabota, odbornika šempaskega „Čuka“, ker se je na polju pregrešil nad svojo — sestro! Krasni sadovi čukarske vzgoje in božjih potov.

Zagrlzen duhovnik. V Ospu v Istri so se klerikalci z vso silo vrgli na delo za razširjenje klerikalizma. V nedeljo je tamošnje bralno in pevsko društvo slavilo razvitje zastave in je hotelo imeti tudi cerkveno blagoslovljenje. A župnik Piščanec je to odklonil, ker društvo ni klerikalno. Slavnost se je vkljub vršila. Dopoldne pa je župnik v pridigi scrahovito hujskal proti slavnosti. Uspeh je bil ta, da sta iz cele fare ostala doma — dva kmeta, pri slavnosti pa se je zbralo nad 7000 ljudi. Gotovo veselo znamenje za razvoj političnih razmer v Istri.

v Klerikalna nepoštenost se od dne do dne očitneje kaže. V Ljubljani sprejemajo škof in njegova garda tisočake in desetisočake od nemške in ponemčujoče Kranjske šparkase, in slednjo kmetom po časopisu priporočajo, na nedeljskem shodu klerikalcev v Ljubljani pa je znani general Marijinih devic kanonik Kalan govoril o tem, da treba varovati mejo in sredo, češ da je tudi v naši sredi, Ljubljani, še dosti nemškutarije, ki jo treba iztrebiti. Človek mora, če vse to vidi, imeti dober želodec, da to klerikalno dvolično hinavstvo prenese.

Ce se gre na božjo pot. Iz Zabnice poročajo 4. t. m.: Na potu s Sv. Višarj je padel nek romar iz Jesenic na Kranjskem tako nesrečno na glavo, da je obležal pri priči mrtev. Dognalo se je, da mu je srce vsled preobilo zavžite pijače otrpnilo. Nesrečnež zapušča vdovo s 3 malimi otroci. Seveda — na božjih potih se po pisavi klerikalnih listov ne »žre« temveč samo na narodnih veseljih...

Razne novosti.

Izumitelj šivalnih strojev — umrl. V Hoboken pri Novem Jorku je umrl te dni Jožef Thomas, izumitelj prvega posebnega šivalnega stroja, star 83 let. Thomas je bil rodом Francoz, brat znanega generala, ki se je odlikoval l. 1870. v francosko-nemški vojski. Nekateri listi pristavljajo, da je princip šivalnih strojev iznašel pravzaprav Dunajčan Madersperger, in da so drugi to le izpolnili.

v Žetev na Ogrskem. Danes popoldne je izdalo poljedelsko ministerstvo tretje poročilo o letošnji žetvi, ki se sme smatrati kot zaključno in definitivno. Po tem poročilu se je pridelalo letos 54'84 milijonov meterskih stotov pšenice, proti 32 milijonom lanskega leta. Rži se je pridelalo 15'04 milijonov meterskih stotov, dočim se je lansko leto niti 19 milijonov ni. Ječmena se izkazuje 14'64 milijonov meterskih stotov in ovsa 11'948 milijonov meterskih stotov.

Posnemanja vredno. Iz Heidelberga v Nemčiji se poroča: Nedavno se je v tukajšnji grenadirski vojašnici vršilo nenavadno zborovanje. Moštvo dveh stotnij je bilo zbrano in profesor dr. Leimbach mu je predaval o alkoholu in njega strupenem vplivu. To bi se naj upeljalo tudi pri nas pri vseh polkih.

Obsojeni župnik. Katoliški župnik Palmerth v Waldkirchu na Badenskem je obsojen zaradi nepravilnih zločinov na šolskih dečkih in dekletih na 9 let težke ječe. Brezsrčnost tega »branič vere« se najboljšje izpozna iz dejstva, da je n. pr. zlorabil dekleta, ki so šla k prvemu obhajilu, jih je potem pustil se pri njem spovedati in jim je dal odvezo.

V cerkvi zgorela. V Frideku je neka 70letna ženska v tamošnji cerkvi postavila pred oltarjem gorečo svečo na tla ter poleg nje klečala in molila. Pri tem je menda zaspala in prišla sveči preblizu, ker ljudje so naenkrat začuli iz cerkve strašen krič, in ko so prišli tja, se je ženska vsa v plamenu valjala.

Zaradi dolga 10 vinarjev krava dražbeno prodana. V neki svoji interpelaciji pripoveduje maloruski poslanec Markow: Glasom sklepa okr. glavarstva v Ravaruski se je kmetu Mihaelu Chmielu v Korczwu zaradi dolga 10 vinarjev zarubila in prodala jedna krava. — Brez pripombe!

Celo noč na pokopališču. 50-letna zasebnica Adela Jurašek na Dunaju je šla nedavno nekega dne na centralno pokopališče na grob svojega moža. Ob grobu pa jo je popadla srčna slabost, in ker ljudje njenih klicev na pomoč niso čuli, je morala ostati celo noč na pokopališču. Šele drugo jutro so jo našli in prepeljali v bolnišnico.

Kje se dobro je?

Kjer znajo pravilno pripravljati izborne Pekatete. Receptno knjigo vsakomur zastoj pošilja **Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici.**

Listnica uredništva.

„Preveč je ljubil“... Št. Peter: Ta stvar že preveč obdelana. Drugo, kakor, vidite, danes in prihodnjič. Zdravo! — Vrhe: Le poročajte še večkrat kaj! Vedno bom rad sprejemal, posebno razne novice. Prosim Vas pa, nikdar ne pisati preveč osebno, in vedno le reči, ki se dajo tudi dokazati. Zdravi! — „Vojaške vaje l. 1908“: To bi klerikalci po svoje zavili (saj jih poznate!) in izrabljali. Zato raje ne! Pozdrav! — Pola: Danes ni več mogoče. Pride gotovo prihodnjič. — Reka — Hoče: Istotako! Pozdrav!

Loterijske številke.

Gradec, dne 9. julija 1910: 43, 7, 46, 58, 45.
Dunaj, " " " " 22, 78, 64, 25, 45.

Zahvala.

Povodom bolezni in smrti nepozabne iskreno ljubljene soproge oz. mame, gospe

Magde Tominc roj. Pušnik

nadučiteljeve soproge v Globokem

došlo je podpisani rodbini nebroj dokazov odkritosrčnega sožalja. Za to, kakor tudi za darovane krasne vence, mnogobrojno udeležbo pri sprevedu na Črešnjevcu in za ganljivo petje, izreka tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so v teh najbridkejših urah na katerikoli način lajšali njeno gorjé, svojo najtoplejšo zahvalo.

Žalujoča rodbina Tominc.

GLOBOKO, dne 12. julija 1910.

V slovo!

Ker mi ni bilo mogoče, da bi se osebno poslovil od vseh znancev in prijateljev o priliki moje premestitve iz Rajhenburga v Trbovlje, se poslavljam tem potom in zahvaljujem vsem za izkazano mi zaupanje in prijaznost. Srčen „Nazdar!“

France Oset.

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodajo nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odev

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznatne, komaj vidne madeže le od vode. Te odeje so primerne v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odev za 10 K, 3 finije flanelove odeje za 9 K, in 2 kosa najfinejših flanelnih odev za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolgosti od 30 — 35 m; dobijo se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 18 K. — **Rudolf Dušek**, tovarniška zaloga odev Náchod na Češkem. Za neugajoče vrnem denar.

171 3-1

Proda se

novozidana hiša s 3 sobami in velikim vrtom, 10 minut od Celja. Natančneje pri **Ferdinandu Podrebšek**, Gaberje pri Celju št. 129.

Dobro vpeljana

čevljarska obrt

v večjem slovenskem trgu na Spodnjem Štajerskem se da na račun spretnemu čevljarskemu poslovođu. — Ponudbe na upravništvo „Narod. Lista“.

Dobro idoča

trgovina in gostilna

blizu premogokopa ter dve minute od železniške postaje oddaljena z lepim prometom 50.000 K, kateri se lahko z malim trudom podvoji, ter z malim posestvom (njivo, travnik in vrt) se radi rodbinskih razmer cenovno prodaja. — Naslov pri upravništvu „Nar. Dnevnika“. 412 3-1

Iznajditelji

kateri imajo kako idejo, izboljšavo ali iznajdbo in nočejo to obrniti v korist, naj se obrnejo s popolnim zaupanjem na nas. Diskretna, brezplačna preizkušnja s sodelovanjem najboljših moči vseh strok. Po dobri preizkušnji dohajajo mnoga povpraševanja. Seznamek iznajditeljev brezplačno. — Poština se naj priloži. Bureau za izdeljavo in uporabljenje iznajdb:

Bäuerle & Beck,
Karlsruhe (Baden).

Ženitna ponudba.

Mladenč, star 24 let se želi seznaniti v svrhu ženitve s pridnim in čednim dekletom. Ker se prevzame lepo posestvo, naj se zategadelj oglašijo le dekleta, ki imajo zmožnost in veselje do vzornega kmetijstva. Dota dobrodošla, a ni glavni pogoj. Tajnost zjamčena. Ponudbe se naj pošljejo s fotografijo na upravništvo „Nar. Lista“ pod šifro „Bodočnost“.

189 2-2

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1—8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Podebradech (Česko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorci modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Redka prilika!

Kupil sem od neke pogorele tovarne celo zalogo težkih flanelnih odev

najnovejših vzorcev, na katerih je opaziti le neznatne madeže, ter jih razpošiljam:

3 boljše odeje za 9 K, gospodarske odeje 4 komade za 10 K po poštne povzetju.

Odeje so primerne za vsako boljšo hišo za pogrnenje postelj; vse so fine, tople in mehke. Odeje so 180 cm dolge in 135 cm široke.

Naročiti se more le tri komade boljše odeje za 9 K, ali 4 komade težkih odev za 10 K.

Otto Bekera, o. kr. vpekojni nadzornik
fin. straže, Nachod Česko.

168 2-1

Edini najboljši

gumiševski traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

4 letno kobilu

pingavske pasme, z 3 mesece starim žrebetom po ceni proda Marija Zagaženova, posestnica v Zadobrovi 9, pošta Celje. 170 3-1

Čebelarjem

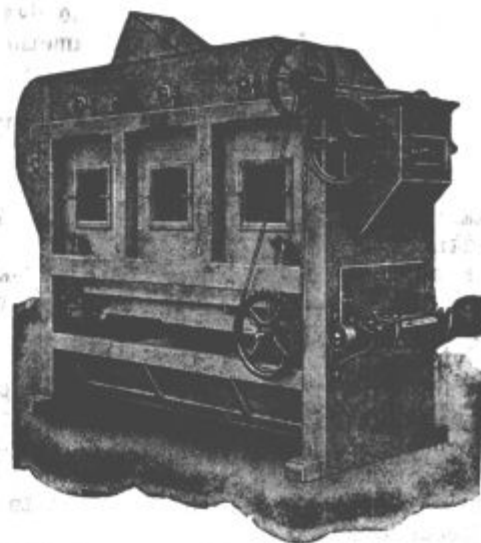
naznanjam, da sem vpeljal v svoji trgovini tudi vse za čebelarstvo potrebno orodje. Naročila izvršujem točno.

Veletrgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

IOS. CRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

297 —16

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Iv. Jax & sin, Ljubljana
Dunajska cesta šte. 17

336 52 7

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporočajo po najnižjih cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Poštne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure
*** dopoldne. ***

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odtegne vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun ***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

pet od sto (5%)

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Za 10% ceneje

oddamo od danes naprej vsakovrstne **gramofone, eufone** in **plošče**; zahtevajte cenike.

Zinauer & Co.
Sv. Jakob v Slov. gor.

Pišite

takoj po vzorce belega platna, koje dobite zastoj in ni treba vrniti, da se prepričate o nedosegljivo nizkih cenah. Narodna veletrgovska hiša

R. Stermečki, Celje.

32 52-28

Najboljši češki nakupni vir.

10 K, najfinjši drani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

z gostonitega rdečega, moorega, belega ali rumenega nanjinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka. z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K. 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-25

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Šumava, Češko.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obi. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnim prebavam, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika špeciialna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatljici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18—9

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

61 50-28

stavbena zlasti tesarska dela.